

ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA DEL PLE DE L'AJUNTAMENT

Mislata, 26 de novembre de
2015

Hora: 20 hores

Per a procedir a la celebració de la sessió ordinària, degudament convocada, es reuneixen en sessió pública, presidida pel Sr. alcalde, CARLOS FERNÁNDEZ BIELSA, els regidors i les regidores:

- MARÍA LUISA MARTÍNEZ MORA
- JOSÉ LUIS GARCÍA GARCÍA
- ALFREDO CATALÁ MARTÍNEZ
- JOSEFA LUJÁN MARTÍNEZ
- CARMEN LAPEÑA BUENO
- JOSÉ FRANCISCO HERRERO MONZÓ
- TERESA PEÑARRUBIA GIL
- ANTONIO ARENAS ALMENAR
- ANA MARÍA JULIÁN RUIZ
- JOAQUÍN MORENO PORCAL
- MARÍA CARMEN TARÍN DARROCHA
- JAVIER SANTÉS ALPUENTE
- DOLORES HORTELANO RAMÓN
- JAIME LÓPEZ BRONCHUD
- ANTONIO SANCHIS NAVARRO
- JOSEFINA SÁIZ GÓMEZ
- ALEJANDRO MARTÍNEZ MONTORO
- FERNANDO GANDIA ESCORIHUELA
- JAVIER GIL I MARÍN
- JOSÉ MARÍA GONZÁLEZ MURGUI

Assistits per Luis Ramia de Cap Salvatella com a secretari de la Corporació. Es troba també present la interventora, Herminia Llop Gil.

Abans de l'inici de la sessió el Sr. alcalde demana un minut de silenci per les últimes huit víctimes de violència de gènere, així com per a expressar la condemna sense pal·liatius per l'atac que el terrorisme fonamentalista ha perpetrat a París i el suport i solidaritat per les 130 víctimes que ha provocat la massacre. Ha sigut, diu, un atac a la democràcia, a la convivència i al sistema de valors, davant del que els demòcrates han d'estar units i sempre dos escalons per damunt de la por.

1. APROVACIÓ DE L'ESBORNANY DE L'ACTA DE LA SESSIÓ CELEBRADA PEL PLE DE L'AJUNTAMENT EL DIA 29 D'OCTUBRE DE 2015.

De conformitat amb allò que disposa l'article 91.1 del vigent Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals, se sotmet per la Presidència a consideració de la Corporació l'esbornany de l'acta de la sessió celebrada pel Ple de l'Ajuntament el dia 29 d'octubre de de 2015, que ha sigut remesa als portaveus dels grups polítics, segons disposa l'article 80.2 de l'esmentat text legal.

Sotmesa a votació l'aprovació de l'acta de la sessió celebrada pel Ple de l'Ajuntament el dia 29 d'octubre de 2015, s'aprova per unanimitat.

2. MOCIÓ DEL GRUP PSOE EN SUPORT A LA MARXA ESTATAL CONTRA LES VIOLÈNCIES MASCLISTES DE 7 DE NOVEMBRE.

El Sr. alcalde diu que, a causa de la coincidència en l'assumpte d'ambdós mocions i d'acord amb allò que s'ha acordat en Junta de portaveus, es realitzarà el debat conjunt d'este punt de l'orde del dia i el següent.

Es dóna compte del dictamen de la comissió informativa i de control d'Interior i Benestar Social, favorable a l'aprovació de la moció del Grup PSOE en suport a la marxa estatal contra les violències masclistes de 7 de novembre.

Es dóna compte a continuació del dictamen de la comissió informativa i de control d'Interior i Benestar Social, favorable a l'aprovació de la moció presentada pel Grup Compromís per Mislata "25 de novembre de 2015. Eliminació de la violència contra les dones"

Pren la paraula la portaveu del Grup PSOE, Sra. Martínez Mora, i dóna lectura a la proposta d'acords de la moció.

Pren la paraula el portaveu del Grup Compromís per Mislata, Sr. Gil i Marín i dóna lectura dels acords que proposa la moció presentada pel seu grup.

Inicia el torn d'intervencions el portaveu del Grup Ciudadanos, Sr. González Murgui, i diu que els Mitjans de comunicació de tot el país s'han fet ressò de la manifestació que es va produir en la capital d'Espanya dissabte passat, set de novembre, i que va congrega un enorme nombre de participants entre entitats ciutadanes i socials, a més de comptar amb la representació de totes les forces polítiques del panorama espanyol, sense distinció de signes o colors, convertint-se esta jornada en un acte de solidaritat i rebuig de la violència de gènere.

Prossegueix dient que, no obstant això, tal com es diu en l'exposició de

motius de la moció, l'administració més pròxima, els ajuntaments, tenen molt retallades les seues competències en matèria de prevenció, atenció social, jurídica i psicològica, de fet, diu, han sigut limitades per una Llei posterior posada en funcionament l'any 2013, governant el Sr. Rajoy i, per tant, el Partit Popular, que relega el rol dels ajuntaments a un paper quasi testimonial, és a dir, prestar servicis socials, promoció de la igualtat de les oportunitats i prevenció de la violència contra la dona, la qual cosa són, diu, només pegats, mentres que l'administració autonòmica anterior, juntament amb l'administració estatal, s'han dedicat a desmantellar la majoria dels recursos destinats a este col·lectiu.

Assenyala que va ser tant el balafament del govern autonòmic de Camps i Fabra que la primera cosa que van fer quan els comptes no eixien va ser una retallada dràstica que va afectar els servicis socials i els recursos polítics i socials contra la violència de gènere.

Per tot això, diu, el Grup de Ciudadanos de Mislata està a favor del text íntegre de la moció de suport a la marxa estatal contra la violència masclista i de tots els seus acords, en especial amb l'apartat nou, que planteja la necessitat de fomentar la participació de la societat civil, en particular de les associacions de dones.

Pren la paraula el portaveu del Grup Compromís per Mislata, Sr. Gil i Marín, i diu que ja són 48 les víctimes per violència de gènere a Espanya, nou de les quals han sigut assassinades a la Comunitat Valenciana.

Afirma que la violència de gènere no és un problema que afecte l'àmbit privat, sinó que és el símbol més brutal de la desigualtat existent en la nostra societat, en tractar-se d'una violència que s'exercix sobre les dones sols pel fet de ser-ho.

Prossegueix dient que l'orientació de les Nacions Unides, en la Quarta Conferència Mundial de 1995, va reconèixer ja que la violència contra les dones és un obstacle per a aconseguir els objectius d'igualtat, desenrotllament i pau, i viola i menyscaba el gaudi dels drets humans i les llibertats fonamentals. Afig que existix inclús una definició tècnica de la síndrome de la dona maltractada que consistix en les agressions patides per la dona com a conseqüència dels condicionants socioculturals que actuen sobre el gènere masculí i femení, situant-la en una posició de subordinació a l'home i manifestada en els tres àmbits bàsics de la relació de la persona: maltractament en el si de la relació de parella, agressió sexual en la vida social i assetjament en el medi laboral.

Per això, diu, els poders públics no poden ser aliens a esta violència perquè, d'acord amb el que disposa l'article 9.2 de la Constitució Espanyola, tenen l'obligació d'adoptar mesures d'acció positiva per a fer reals i efectives dites dretes, remoyent els obstacles que impedixen o dificulten la seua plenitud.

Afirma que en els últims anys s'han produït en el Dret espanyol

avanços legislatius en matèria de lluita contra la violència de gènere, però no els suficients, perquè mai seran suficients mentre existisca una dona morta per mans d'un agressor masclista.

En l'àmbit de la llei, diu, es comprenen tant els aspectes preventius, educatius, socials, assistencials i d'atenció posterior a les víctimes com la normativa civil, que incidix en l'àmbit familiar o de convivència on principalment es produïxen les agressions, així com el principi de subsidiarietat en les administracions públiques i la resposta punitiva que han de rebre totes les manifestacions de violència que esta llei regula.

La violència de gènere, explica, s'enfoca per la llei d'una manera integral i multidisciplinària, començant pel procés de socialització i educació. La conquesta de la igualtat, de respecte a la dignitat humana i a la llibertat de les persones, ha de ser un objectiu prioritari en tots els nivells de socialització.

En l'educació secundària s'incorpora l'educació sobre la igualtat entre hòmens i dones i contra la violència de gènere com a contingut curricular, incorporant en tots els Consells Escolars un nou membre que impulse mesures educatives a favor de la igualtat i contra la violència sobre la dona.

Continua dient, quant a la publicitat, que haurà de respectar la dignitat de les dones i el seu dret a una imatge no estereotipada ni discriminatòria, tant en els mitjans de comunicació públics com a privats; i en l'àmbit sanitari, es contemplan actuacions de detecció precoç i suport assistencial a les víctimes, així com l'aplicació de protocols sanitaris davant de les agressions derivades de la violència.

Assenyala que la normativa actual, civil, penal, social i administrativa, presenta moltes deficiències, degudes fonamentalment que fins al moment no s'ha donat a esta qüestió una resposta global i multidisciplinària, i des del punt de vista penal la resposta mai pot ser un nou greuge per a la dona. Afig que l'objectiu de la Llei Orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció íntegra contra la violència de gènere, és actuar contra la violència que, com a manifestació de la discriminació, la desigualtat i la relació de poder entre hòmens i dones, s'exercix sobre estes per part dels que siguen o hagen sigut els seus cònjuges o dels que estiguen o hagen estat lligats a elles per relacions semblants d'afectivitat, encara que no hi haja convivència.

Per tot això, diu, Compromís per Mislata sol·licita que des del Ple d'este Ajuntament tots els grups voten a favor d'esta moció perquè no hi haja que lamentar una mort més per part dels masclistes perquè, com bé diu el lema triat per este Ajuntament per a esta causa, si l'ajudes, pot.

Finalitza anunciant el vot favorable a ambdós mocions.

Pren la paraula el portaveu del Grup Popular, Sr. López Sr. López Bronchud, i anuncia que el seu grup votarà a favor d'ambdós mocions perquè s'està parlant de criteris compartits, i el discurs no li sonarà nou a ningú,

atés que en el mes de setembre ja es va estar debatent sobre estes qüestions en este Ple. Afig que li agradaria assenyalar que la sessió plenària de hui inclou només mocions dels grups polítics, és a dir, no hi ha cap qüestió que debate hui en relació a la gestió de l'Ajuntament i, diu, li pareix un fet històric que espera que li expliquen després.

Prossegueix dient que s'inicia el Ple amb dos mocions relatives a la violència de gènere, i lamenta que un any més no s'arribe a una moció institucional que protegiren tots els grups perquè isquera avant una veu única de l'Ajuntament de Mislata.

Explica que la moció que proposa el Grup Socialista fa referència a un acte que ja s'ha celebrat, i a Mislata, a més, s'han conclòs ara les jornades de la dona, contra la violència de gènere, i aprofita per a donar l'enhorabona a la regidora Carmen Lapeña per la labor que desenrotlla en este camp.

Continua dient que és necessari progressar en els resultats, i potser entre tots junts s'haja de fer un poc més però, en tot cas, és important que eixes campanyes de sensibilització ajuden.

Assenyala que s'han vist en la Casa de la Dona i en l'Ajuntament les pancartes que tracten de sensibilitzar i traslladar al carrer la imatge de quina és la voluntat que té la classe política, però considera que es tendix a ser redundant en les qüestions que es traslladen contra la violència de gènere, perquè fa dos mesos es va portar a Ple una moció molt semblant a les que s'estan debatent i, lamentablement, cada vegada que arriba un 25 de novembre, que és el dia Internacional contra la Violència de Gènere, es trauen les mocions, quan el que ha d'existir és una labor constant durant tot l'exercici per part dels vint-i-un regidors que estan ací, perquè està clar que tots estan en contra de la violència de gènere i que s'ha de denunciar de forma sistemàtica l'agressió que patixen les dones i, diu, també alguns hòmens, com el que va morir ahir assassinat per la seua dona. En definitiva, diu que cal buscar noves iniciatives i no ser redundants en estes qüestions.

Dirigint-se al Sr. González Murgui, li diu que la societat no permetrà i no perdonarà que se siga electoralista en qüestions com la violència de gènere. Afig que s'ha mantingut en el mateix discurs des que és portaveu del Grup Popular, i és el mateix que defén hui, ja que contra la violència de gènere tots han d'estar junts i cal dir a les víctimes que hi ha eixides i opcions per a lluitar, però, afig, fa falta un poc més que una política de gestos, que no ha de limitar-se a portar el llaç morat o a manifestar-se cada mes a la Casa de la Dona, sinó que és necessari escometre accions més concretes des de totes les institucions, independentment de qui les governe.

Per això, diu, és necessari lluitar de manera directa contra la violència de gènere i fer-ho de tres maneres: unir els esforços de tots com un sol equip, tindre un compromís real per a eradicar de la societat eixe gran alifac que és la violència de gènere i, sobretot, educar per al respecte i la convivència, formant eixa nova generació de jóvens mislaters i mislateres perquè cresquen sabent que la violència de gènere no es pot permetre en la

societat actual.

Assenyala que s'ha traspassat el marc de crisi que, segons tots els sociòlegs, influïx en una major quantitat de violència, i també de violència de gènere.

Finalitza dient que quan acaba l'any i es parla del nombre de víctimes en les carreteres espanyoles sempre pensa que, encara que baixen, són massa, i tampoc quan es parla de violència de gènere es pot pensar que siga un triomf quan existisca una sola dona que muira a les mans del seu marit.

Pren la paraula la portaveu del Grup PSOE, Sra. Martínez Mora, i diu que en el Ple de 24 de setembre es va debatre una moció presentada pel seu grup en repulsa de la violència de gènere, i en este de hui es tornen a debatre altres dos mocions: la de suport a la marxa estatal contra la violència masclista, i la moció de 25 de novembre, eliminació de la violència contra les dones. Afig que el Grup socialista insisteix en el fet que el fet pel qual es tornen a debatre mocions distintes però sobre el mateix tema no suposa que s'estiga fent demagògia, sinó que, per molt que es parle i informe sobre este tema, sempre es quedaran curts, i pensa que s'hauria de parlar un poc en tots els Plens, no sols el 25 de novembre.

A continuació, diu al portaveu del Grup Popular que si estiguera un poc més a Mislata es donaria compte que es fa un seguiment de les polítiques de joventut, d'educació, de cultura, i a nivell de seguretat ciutadana, i que al llarg de tot l'any s'està treballant sobre este tema. D'altra banda, diu, hi ha Juntes de Portaveus i comissions, i si considera que s'hauria d'haver realitzat una declaració institucional hauria d'haver-ho proposat; a més, li recorda que va ser ell qui no va voler portar avant una declaració institucional en el passat Ple de 24 de setembre.

Prossegueix dient que la violència de gènere no és un problema que afecte únicament l'àmbit privat, sinó també a l'àmbit públic, i és el símbol més brutal de totes les desigualtats existents en la societat.

Explica que quan es parla de violència de gènere i de violència domèstica s'està parlant de dos conceptes completament distintes, perquè la violència de gènere es dirigix contra la dona pel mer fet de ser-ho, per ser considerades pels seus agressors faltats dels drets mínims que tantes vegades s'han defés en este Ple: llibertat, respecte i capacitat de decisió.

Assenyala que l'any 2004 el Govern Socialista de la Nació va crear la Llei Orgànica de Mesures de Protecció Integral contra la Violència de Gènere, Llei que va ser reconeguda com una de les millors lluites contra la violència de gènere, que establia un marc legal per a la prevenció i protecció d'eixes dones, la persecució dels agressors i el càstic de la violència exercida per eixe company o excompany sentimental.

Continua dient que les dones continuen patint hui violència de gènere, en este mes ja són huit les dones assassinades i el nombre d'assassinats es

manté en unes xifres esgarrifoses: més de huit-centes dones han sigut assassinades a Espanya per les seues parelles o exparelles des de l'any 2003 i, lamentablement, 106 d'elles a la Comunitat Valenciana.

Assenyala que algunes de les lleis aprovades pel Partit Popular a nivell nacional, com la Llei 27/2013, Llei de Racionalització d'Administració Local, que també s'ha debatut moltes vegades, va usurpar competències que tenien els ajuntaments en matèria d'igualtat i violència de gènere, desmantellant així multitud de servicis de suport a les dones, que l'equip de govern de Mislata continua prestant. Afig que també és molt important la Llei Orgànica 8/2015, per a la millora de la qualitat educativa, per la que desapareix l'assignatura d'Educació per a la Ciutadania, que era una peça clau per als jòvens i adolescents sobre la prevenció de la violència de gènere, perquè com també ha afirmat el portaveu del grup popular, en educació s'ha d'avançar.

Prossegueix dient que han desaparegut la mitat d'oficines d'atenció a les víctimes, i policia i guàrdia civil compten amb 6.800 efectius menys dedicats a la violència de gènere. Afig que estes dades els ha proporcionat el Ministeri, i els considera tan alarmants que els governants haurien d'aconseguir un Pacte d'Estat que implicara a totes les administracions, a fi de garantir a les dones i fills víctimes de la violència de gènere que puguen portar una vida sense violència; reposar les dotacions econòmiques que s'han anat retallant al llarg dels anys i que són necessàries; formar encara més tots els agents que actuen en este tema com advocacia, equips psicossocials, forenses i forces i cossos de seguretat de l'Estat; amb reconeixement legal dels i de les menors com a víctimes directes.

Manifesta que a Mislata s'està treballant en estos aspectes, i hi ha una especial coordinació entre la Casa de la Dona, els servicis socials, la Creu Roja, jutjats, policia local i policia nacional, i açò dia a dia, no sols el 7 o el 25 de novembre. Afig que es compta amb un equip professional de seguretat que està defenent i assessorant eixes víctimes, i amb una persona dedicada al cent per cent a eixes víctimes, a qui acompanya en tot moment perquè no se senten soles.

Per això, diu, les administracions tenen molt a dir, i considera que no es va debatre esta qüestió en comissions o en Ple davant de la ciutadania, perquè s'està parlant de llevar la vida a una persona perquè "no és meua" o perquè "no fa el que jo vull". Afirmar que queda molt de camí per recórrer i que és necessari avançar en la busca d'una vida lliure de violència de gènere, i açò, diu, és un repte que totes les administracions han de plantejar-se, i els socialistes de Mislata així ho estan fent i ho van a dur a terme.

Finalitza dient que, tal com va manifestar el passat 24 de setembre, la violència de gènere no és inevitable.

En el seu segon torn de paraula, el Sr. González Murgui afirma que en les seues intervencions només posa de manifest la deixadesa del Govern Central en este tema, perquè és la seua obligació denunciar-ho i no vol cap rèdit polític, sinó només mostrar que les polítiques que estan duent a terme

no són acceptables. El Grup Ciudadanos, continua, entén que no hi ha voluntat ni suficients recursos per a atallar esta xacra social, perquè si no fóra així no hi hauria tantes dones assassinades i tants xiquets òrfens a tot Espanya. Afig que des del Govern del Sr. Rajoy tots són pegats i operacions de maquillatge, i encara que estes siguen unes paraules greus, són perfectament contrastables perquè cada dia i cada mes creix de forma imparable el nombre de víctimes.

Assenyala que les administracions, i en particular l'Estat, no fan prou. No hi ha mesures jurídiques contundents ni mitjans, cada vegada els recursos estan més limitats i les polítiques de protecció cap al col·lectiu són cada vegada més escasses. Amb tot este balanç, diu, només els ajuntaments que viuen el problema de prop pareixen ser els únics conscienciats i els que aposten fort en matèria de protecció.

Afirma que Ciudadanos, com una formació política sensible i solidària amb el col·lectiu de dones, saluda que, almenys una vegada a l'any, el dia 25 de novembre siga el Dia Internacional d'Eliminació de la Violència de Gènere.

En la seua segona intervenció, el Sr. Gil i Marín diu que no pretén fer polèmica amb un assumpte com el de la violència de gènere, que hauria d'afectar tots i davant del que tots haurien d'anar a l'uníson, atés que és un dels problemes més greus, juntament amb la desocupació i la pobresa, que està patint la nostra societat.

Subscriu algunes de les paraules que ha dit la Sra. Martínez Mora, en el sentit que potser haurien de parlar d'este assumpte en cada un dels plens, i tant de bo arribe el dia en què es puga deixar de fer-ho. El Grup Compromís per Mislata, diu, serien inclús proclius d'incloure en l'orde del dia de cada Ple este punt perquè fora tractat contínuament.

Manifesta que no és ja violència de gènere sinó terrorisme masculista el que es patix en este país, i per això que es parle una, dos o tres vegades serà insuficient mentres una sola dona siga víctima d'este tipus de violència.

En el seu segon torn d'intervenció, el Sr. López Bronchud diu que potser no s'explica bé, o algú no té la suficient sensibilitat per a entendre el que ell diu, o té el discurs escrit i ha de llegir-ho diga ell el que diga. No obstant això, diu, considera que ha sigut molt clar en la seua intervenció, i ni ell ni el seu grup critiquen que es parle d'esta qüestió, però demanen que es donen passos fermes més enllà de les mocions. Afig que el vot del Grup Popular en les dites mocions sempre ha sigut favorable o d'abstenció, cosa que no ha ocorregut sempre amb el PSOE, perquè l'any 2013 van votar en contra d'una moció contra la violència de gènere presentada per EUPV.

Explica que quan fa dos mesos es va demanar que hi haguera una declaració institucional, si no va eixir avant no va ser perquè el grup popular no volguera, sinó perquè els van traslladar a la vesprada una moció institucional en què es parlava del bon paper que havien fet els socialistes respecte d'això. Per això, diu, van demanar que s'evitara qualsevol afegiment

partidista i el PSOE s'hi va negar, la qual cosa va originar que no pogueren aprovar una moció institucional. Açò, diu, és el que va passar fa dos mesos, i encara que les coses s'obliden, tenen un recorregut i són com són.

Continua dient que es parla d'un pacte d'Estat, i podria incloure's en un dels punts de la moció, atés que tant el Partit Popular com el Partit Socialista estan representats en el govern d'Espanya.

Prossegueix dient que no vol entrar en si està o no a Mislata, encara que, diu, quan vénen a visitar-los candidats del Partit Popular es queixen que vénen i els rep ell, i si no està, no sap com ho fa. Afig que està en el seu despatx, com poden dir els que compartixen amb ell la quarta planta, o els funcionaris amb què parla amigablement. En tot cas, diu, té labors a atendre fora del municipi, com el Sr. alcalde des que és president de la Mancomunitat, i cada u gestiona el seu temps com pensa que ha de fer-ho.

Diu que és lamentable embrutar políticament qüestions com la que es debat, i que, com ha dit altres vegades, amb la violència de gènere no es pot parlar de xifres.

Manifesta que entén que el Sr. González Murgui faça el discurs que fa, però, per si no s'ha donat compte ha anomenat cinc vegades Rajoy i una vegada Mislata, la qual cosa evidència quina és la intencionalitat del seu discurs. Afig que creu que els Ciudadanos esperen un poc més, i no que s'estiguen tirant pedres els uns als altres. Afig que, si volen, en tots els plens, com a punt dos, es pot parlar de la violència de gènere, la qual cosa li pareixerà bé si s'aconsegueix que una dona no perda la vida.

Afirma que és cert que el Partit Popular ha retallat en ajudes contra la violència de gènere i exigeix a qui ho presidix que eixa tendència canvie, però, diu, volguera sentir el mateix per part del Grup Socialista perquè les retallades van començar l'any 2009 quan era president el Sr. Rodríguez Zapatero.

En el seu segon torn de paraula, la Sra. Martínez Mora diu al portaveu del Grup Popular que, per a no voler embrutar el tema, creu que no ha encertat, encara que no vol entrar en el debat que pretén.

Entén que el grup socialista ha complit i ha treballat en este tema, i l'equip de govern continua treballant tot l'any, i per això en els pressupostos de l'ajuntament s'han incrementat les xifres relatives al mateix, tant en les competències que puga tindre la Casa de la Dona com en la seguretat ciutadana, i en ajuda i assessorament a les víctimes. Afig que, davant de les retallades que es va fer per part de la Generalitat, l'equip de govern ho va assumir en els seus pressupostos i estan orgullosos del treball que estan realitzant. Afig que li pareix incongruent dir que només fan quelcom en el mes de novembre i, al mateix temps, avalar el treball que fa la regidora de la Dona.

D'altra banda, diu, en compte de criticar, haurien d'estar orgullosos de

que el Sr. alcalde siga president de la Mancomunitat, ja que podran traslladar tot el que el municipi fa en matèria de violència de gènere a nivell intermunicipal i comarcal, i estant units es podrà ser més forts.

Prossegueix dient que el govern municipal continuarà treballant i presentarà quantes mocions siguen necessàries, perquè consideren que es parla poc de violència de gènere, per la qual cosa, a pesar de les retallades i davant de les lleis aprovades en 2013 en matèria educativa i de Racionalització de l'Administració Pública, defenen el municipalisme, perquè les víctimes no acudixen a una instància superior sinó als seus municipis i a la seua policia local.

Finalitza dient que totes les administracions, tant la local com les superiors, han d'ajudar les víctimes, víctimes que, diu, poden trobar-se en el nostre entorn.

Conclòs el debat, el Ple de l'Ajuntament per unanimitat dels seus membres, va acordar aprovar la moció següent:

El 7 de novembre de 2015 confluïran a Madrid milers de persones de tot l'Estat, convocades pel Moviment Feminista, per a manifestar-nos contra les violències masclistes.

Totes les persones i entitats, especialment les públiques, estem emplaçades no sols a manifestar-nos i contribuir a esta acció ciutadana, sinó a reactivar i millorar la prevenció i la resposta a la subsistència de la violència masclista evidenciada en els casos gravíssims d'este estiu, deu anys després de la Llei integral contra la violència de gènere de 2004, de les nombroses lleis autonòmiques i un any després de la ratificació del Conveni d'Istanbul (BOE del 06.06.14), que s'incomplixen substancialment quant a prevenció en l'àmbit educatiu, que només donen protecció laboral o econòmica a l'1% de les 126.742 denunciants, o de vivenda, mentres creix la desigualtat que és el caldo de cultiu de la violència.

Els ajuntaments, com la institució més pròxima, som imprescindibles per a la prevenció i l'atenció social, jurídica i psicològica que estableix l'article 19 de la llei estatal de 2004. No obstant això, l'article 27.3.c) de la Llei de Règim Local reformat per la Llei 27/2013 diu que els ajuntaments només podran prestar servicis socials, de promoció de la igualtat d'oportunitats i de prevenció de la violència contra la dona per delegació de l'Estat o de la Comunitat Autònoma finançada al 100%, que en absolut cobrixen els 6 milions de la partida 45 del programa 232C de Violència de Gènere en el Projecte de Pressupostos de l'Estat 2016.

Per tot això, s'acorda:

- Col·locar el 7 de novembre de 2015 en la fatxada de la Casa de la Dona una pancarta violeta amb el lema 'contra les violències masclistes' i promoure la participació ciutadana en la Marxa.
- Fer-ho igualment cada any el 25 de novembre, Dia internacional contra la violència cap a les dones.
- Sostindre tots els dies de l'any, tots els anys, els recursos personals, materials i polítics per a la igualtat i per a la prevenció i atenció jurídica, social i psicològica a les víctimes de violència masclista, complint l'art. 19 de la Llei Orgànica 1/2004, establint un sistema estable de finançament estatal, autonòmic i local a llarg termini.
- Garantir una atenció estable i de qualitat, en condicions d'àmplia accessibilitat, confidencialitat, protecció i anonimat, que incloga la rehabilitació, avaluació i seguiment, la qual cosa comporta la gestió pública directa dels servicis per a la igualtat i contra la violència de gènere.
- Contribuir a la promoció de la igualtat i contra la violència de gènere en tots els centres i en totes les etapes educatives, cooperant amb la comunitat escolar.
- Contribuir a la sensibilització contra el sexisme en l'activitat cultural, d'organització de festejos, de seguretat i convivència i totes les actuacions i servicis de competència municipal.
- Lluitar contra l'eradicació del sexisme, la segregació, l'assetjament i els estereotips sexuals en totes les nostres actuacions i servicis.
- Fomentar una atenció especial a les dones amb discriminació múltiple i altres col·lectius agredits per la violència masclista, com a persones amb diversitat sexual, immigrants, amb diversitat funcional, parades o dependents, i no incórrer en la victimització múltiple en els processos d'atenció.
- Fomentar la participació de la societat civil, en particular les organitzacions de dones.
- Adoptar els acords necessaris per a garantir la dotació pressupostària que corresponga a l'Ajuntament.
- Donar coneixement d'esta resolució als Mitjans de comunicació provincials, comarcals i locals.

3. MOCIÓ DEL GRUP COMPROMÍS PER MISLATA “25 DE NOVEMBRE DE 2015. ELIMINACIÓ DE LA VIOLÈNCIA CONTRA LES DONES”.

Es dóna compte del dictamen de la comissió informativa i de control d'Interior i Benestar Social, favorable a l'aprovació de la moció presentada pel Grup Compromís per Mislata “25 de novembre de 2015. Eliminació de la violència contra les dones”

El Ple de l'Ajuntament, per unanimitat dels seus membres, va acordar aprovar la moció següent :

“El 25 de novembre va ser declarat Dia Internacional de l'Eliminació de

la Violència contra les Dones per l'Assemblea General de Nacions Unides el 17 de desembre de 1999 i ha de servir per a visibilitzar esta forma específica de violència, així com per a actuar a fi d'aconseguir la seua desaparició.

La violència de gènere és fruit de les desigualtats socials que fan a les dones vulnerables. A pesar de les reiterades declaracions en contra d'esta violència, els assassinats que es deriven d'ella no disminueixen, així com tampoc les xifres de les agressions que tenen consideració de delictes penals.. És necessari que les institucions públiques manifesten el seu rebuig de la violència cap a les dones i que les seues declaracions es facen realitat cada dia amb la coherència de les accions.

Segons l'Agència de Drets Fonamentals de la Unió Europea, en l'Estat Espanyol més d'una de cada cinc dones majors de 15 anys (22%) ha patit violència física o sexual per part de la seua parella i menys d'una quinta part ho ha denunciat any rere any les xifres es repetixen i la violència masculista és la primera causa de mort prematura entre les dones, el masclisme mata i ha de ser una qüestió política de primer orde.

L'Observatori de Violència de Gènere del Consell General del Poder Judicial ha fet una seriosa advertència: els ajuntaments són responsables que moltes dones retiren la denúncia, ja que es troben en una situació de desprotecció que l'actuació municipal podria compensar. La carència d'una implicació responsable dels ajuntaments en les polítiques d'igualtat posa en situació de risc moltes dones. És per això que a pesar de les declaracions de rebuig, esta violència també és exercida des de les mateixes institucions quan abandonen el deure de garantir el dret a una vida digna de tota la ciutadania, de totes les ciutadanes.

És molt preocupant el grau de presència de la violència contra les dones entre joves i adolescents, que mantenen perfils de submissió i cels, i ens indica que no estem anant per on fa falta en educació i prevenció. Cal denunciar la *LOMCE (Llei Orgànica de Millora de la Qualitat de l'Ensenyança) que va eliminar els valors coeducadors.

Per tot això, s'acorda:

1. Fer arribar a les diverses administracions de la Generalitat i de l'Estat la nostra preocupació per l'abandó d'actuacions públiques per a protegir les víctimes de la violència de gènere i demanar que consideren la violència de gènere un tema d'Estat, d'entre els problemes més greus i urgents a resoldre. Que assignen els recursos pressupostaris adequats perquè la lluita siga efectiva i que estos no puguen ser disminuïts per cap motiu, ja que amb la situació de crisi que patix la nostra societat es fan més necessaris encara.

2. Exigir als Governos que apliquen i desenrotllen la Llei Integral de Mesures de Protecció Contra la Violència de Gènere (BOE 1/2004) i la Llei Integral contra la violència sobre la Dona (DGV 7/2012), que siguen dotades convenientment així com avaluades, que es publiquen les dades, les

actuacions i les conclusions.

3. Reivindicar les competències municipals en matèria d'igualtat, prevenció i ajuda contra la violència de gènere i oposar-se a la pretensió del Govern de l'Estat de buidar d'atribucions els ajuntaments, a més d'exigir els recursos necessaris.

4. Dissenyar estratègies d'actuació i elaborar els pressupostos municipals amb perspectiva de gènere, i açò quant a la violència contra les dones vol dir:

a) Conèixer la realitat local respecte dels maltractaments, per a detectar on cal actuar i on cal previndre.

b) Elaborar un pla de formació del funcionariat, treballadors i treballadores municipals perquè siguin sensibles i tinguen estratègies per a treballar les polítiques de gènere i contra la violència.

c) Introduir entre les prioritats municipals la protecció i l'assistència a les dones que patixen violència de gènere.

d) Desenrotllar estratègies de prevenció i accions contra la violència de gènere des dels àmbits educatiu, cultural, festiu, laboral, d'incentivació de l'associacionisme de les dones, sanitari, d'assistència social, dins de les competències municipals i tindre-ho com a criteri transversal en qualsevol activitat municipal.

e) Dotar tot això en les partides corresponents del nostre pressupost municipal.

5. Dissenyar un Pla d'acció específica per a la prevenció i l'eradicació de la violència de gènere en l'adolescència, amb els valors de la coeducació, la cooperació i el respecte a la diversitat *afectivosexual, i que ha de constar d'objectius, accions i calendari, amb la voluntat d'involucrar i dinamitzar amplis sectors socials i ha de ser convenientment dotat als pressupostos municipals”.

4. MOCIÓ DEL GRUP POPULAR PER A LA DEFENSA DE L'ESTAT DE DRET I LA COHESIÓ D'ESPANYA.

Es dóna compte del dictamen de la comissió informativa i de control d'Interior i Benestar Social, favorable a l'aprovació de la moció presentada pel Grup Popular.

Pren la paraula el portaveu de Grup Popular, Sr. Lopez Bronchud, i dóna lectura als acords que esta proposa.

A continuació, pren la paraula el portaveu del Grup Ciudadanos, Sr. González Murgui, i diu que li resulta si més no trist i desafortunat, després de

37 anys de democràcia, i a les portes de la celebració del Dia de la Constitució, haver de debatre una moció sobre la defensa de l'Estat de Dret i de la cohesió d'Espanya, com si no fóra un bé irrenunciable.

Prossegueix dient que esta moció diu en la seua exposició de motius que Espanya és una gran nació perquè respecta la pluralitat i singularitat dels territoris que la conformen, i basa en eixe respecte i en eixa riquesa el fonament de la seua indissoluble unitat, per la qual cosa, diu, no sap a què espera el govern del Sr. Rajoy per a utilitzar totes les ferramentes que li dóna la pròpia Constitució, com els tribunals, per a preservar i refermar este Estat de Dret i no mirar per a un altre lloc o, encara pitjor, deixar passar els esdeveniments per si es refreden.

Afirma que, per coherència política, votarà a favor d'esta moció sense pal·liatius de cap gènere, encara que la presente el PP i no vaja a donar un xec en blanc al Sr. Rajoy, que hauria de posar-se les piles i moure fitxa quan correspon, i no tard. Com a exemple, diu, no cal més que fixar-se en el procés secessionista de Catalunya.

Pren la paraula el portaveu del Grup Compromís per Mislata, Sr. Gil i Marín, i diu que pareix que alguns només es recorden de la Constitució i de la cohesió per a agitar el fantasma dels nacionalismes, mentres que en el seu grup serien més partidaris que es parlara de cohesió de Ciudadanos i que s'abordara quins són els problemes que tenen en l'actualitat, com la justícia social o la desocupació, que es parlara d'igualtat, d'equitat, de drets, per exemple, de drets laborals.

Prossegueix dient que es viu un moment en què en compte de parlar d'allò que afecta els Ciudadanos, com la desocupació, quan molts milers de jòvens ben preparats per a tindre una oportunitat han d'eixir del país, alguns només es recorden de parlar de banderes, d'himnes i de símbols, i el primer en qualsevol país no són les seues banderes sinó els seus Ciudadanos.

Assenyala que la moció parla de la Constitució però es pregunta quants dels 21 regidors presents l'han votada i afig que al grup de Compromís la Constitució actual no els representa i creuen que és necessari un nou procés constituent per a adaptar-la a la realitat actual del país.

Continua dient que hi ha alguns que comencen a agitar la bandera de l'independentisme i no s' adonen que s'han convertit en una màquina de crear independentistes. Per això, diu, Compromís, enfront de l'opció d'immobilisme del PP i l'independentisme, considera que hi ha una altra via per a resoldre el problema de Catalunya, que és l'origen d'esta moció, i és el diàleg i el sentit comú i, per tant, la reforma constitucional.

Diu que els crida l'atenció que es parle de solidaritat en la moció quan són els valencians els més castigats en els pressupostos de l'Estat, any rere any i governe qui governe. Afig que des de Compromís es reivindica des de fa molts anys un finançament més just, ja que és l'única Comunitat pobra que aporta més diners de què rep, i açò sí que és un problema de cohesió, el de

l'asimetria real entre Ciudadanos desiguals enfront de l'Estat.

Finalitza dient que el seu vot serà d'abstenció.

Pren la paraula el portaveu del Grup Popular, Sr. López Bronchud, i aclaria que s'alegra del nomenament del Sr. Fernández Bielsa com a president de la mancomunitat, ja que com millor li vaja a l'alcalde millor li anirà al seu poble.

Dirigint-se al Sr. González Murgui, li diu que no té el telèfon del Sr. Rajoy, però es compromet a transcriure-li fidedignament tot el que vullga dir-li, i dissabte que ve, al presentar el programa del PP li entregarà una còpia perquè sàpia, almenys, què és el que demana. D'altra banda, diu, ha criticat esta moció, quan la veritat és que ahir la va defendre Carolina Punset, que és la portaveu de Ciudadanos en les Corts Valencianes, i hi actua com a portaveu Alexis Marí, que és diputat de Ciudadanos en les Corts Valencianes. Com sí que tindrà el telèfon d'ambdós, li suggerix que podria cridar-los i dir-los que li pareix patètica la labor que estan fent en defensa de la unitat i de la cohesió d'Espanya.

Diu al Sr. Gil i Marín que ací no s'ha parlat de la Constitució sinó de la necessitat de cohesionar Espanya, i quan esta moció es presenta, el 16 de setembre de 2015, a ningú li sorprén, perquè tots coneixen el clima que s'estava vivint en el període electoral català. Afig que no hi ha més que veure les notícies i veure com hui, des de *Junts* s'està parlant d'una presidència a quatre bandes per a convèncer els de la *CUP*, que han de recolzar-li per a trencar definitivament amb Espanya.

Prosegueix dient que cada u té la llibertat de defendre aquell criteri que vol per al seu país, i ell té clar el que desitja per a Espanya, que li agrada com està, i demana que se li deixe llibertat d'actuar, pensar i decidir amb llibertat. Des d'eixa llibertat, explica, decidix recolzar esta moció en defensa de l'Estat de Dret i la cohesió d'Espanya.

Continua dient que no es tracta de pressionar els fantasmes del nacionalisme, però és necessari llegir-se la premsa, o escoltar la ràdio, o veure la televisió i assabentar-se de quina és la realitat del que està passant pel país, i quan diu que cal preocupar-se per l'ocupació, hauria de dir-li-ho a Esquerra Republicana o Junts i, sobretot, al Sr. Artur Mas, que porta en cinc anys tres processos electorals.

Repetix que ahir esta moció la va defendre Ciudadanos en les Corts Valencianes i va comptar amb el suport del PP, l'abstenció del PSOE i el vot en contra de Compromís, per la qual cosa agraiïx l'abstenció del portaveu d'este grup a Mislata.

Repetix que cada u té la llibertat de decidir quins són els criteris pels quals defén quelcom, i la defensa que ell fa del seu país és la d'un concepte de país que no pot ser vulnerable ni fraccionable i, afirma, hi ha moviments seriosos de rupturisme, separació i secessió nacionalista, com perquè els

que estan en contra d'estos moviments ho diguen alt i clar. Afig que este és el dret que expressa el Grup Popular en este Ajuntament, intentant demostrar que estan a favor de la convivència, a favor de l'Estat social, de la unitat nacional i del sistema democràtic.

Assenyala que el Partit Popular tindrà errors i encerts, però es compta amb una Constitució, que alguns s'encaboten a canviar, que en els últims trenta-set anys ha suposat els espanyols el major marc de desenrotllament econòmic, social i cultural, i ha oferit el major marc d'oportunitats per a tots.

Per part del Grup Socialista, intervé el Sr. Moreno Porcal i diu que hui s'està debatent una moció que ha eixit d'una escola d'estiu del Partit Popular i s'ha transmés a totes les autonomies i municipis des de Gènova, i hui ha tocat al municipi de Mislata

El que ha quedat clar, diu, és que el Partit Popular considera que Espanya és una gran nació, perquè en el primer, tercer, quart, quint, sext, setè, octau i nové paràgraf de la seua moció ho recorda.

Afirma que es ve a debatre un assumpte de gran serietat, que afecta tota la ciutadania i que ja en altres temps es va parlar en este país, altres temps en què la intenció era unir Espanya, unir la seua ciutadania i considerar-la una nació, uns temps difícils per a algunes persones, perquè lluitaven per a dur a terme uns ideals que a molts, més avant, van arrabassar.

En aquells temps es va fer la presentació d'un text en què se citava: "Per a assegurar la llibertat, fer complir la justícia i realitzar el fi humà a què està cridada la civilització". Esta presentació del text són metes que marquen el rumb d'esta col·lectivitat que, sense ambigüitats, es definia com a Nació Espanyola.

Prossegueix dient que el que acaba de llegir, que la majoria de les persones presents acceptarien, és el projecte de la Constitució Federal de 1873 de la Primera República. És a dir, s'està parlant del primer text que es va escriure en el que es buscava una solució a una qüestió que s'aguditzaria amb el temps, com el que ara es viu, l'organització territorial de l'Estat.

Per tant, diu, és quelcom irònic que el Partit Popular faça seu un concepte de Nació que ja des del republicanisme de fa cent cinquanta anys es defenia.

Afirma que és necessari deixar clar que esta gran Nació són totes les persones, les d'ara i les que fa cent cinquanta anys defenien este model i que el PP ha volgut i vol invisibilitzar.

D'altra banda, recorda al Sr. López Bronchud que en aquella Espanya el president s'anomenava Pi i Margall, i trenta-dos dels quaranta-nou governadors civils eren catalans, per tant, el problema que ara veuen ha sigut creat per la seua inoperància política i la seua falta de diàleg.

En el seu segon torn d'intervenció, el Sr. González Murgui diu que a l'utilitzar el terme "patètic" no es referia a la moció, a la que votarà favorablement, sinó a la necessitat de defensar l'Estat de Dret i la cohesió d'Espanya, perquè açò només ocorre ací, amb el govern del Partit Popular, però no en països com França, Alemanya o Portugal, que no es plantegen la cohesió de l'Estat.

Afirma tindre clara la seua línia argumental, encara que entenga que no li agrairà al grup popular, perquè Ciudadanos entén que si el PP, a nivell nacional, s'haguera dedicat a complir les seues obligacions d'Estat i el seu propi programa electoral, amb el que es va presentar a les eleccions de 2011, amb l'eslògan de més ocupació i menys impostos, encara que haja fet just el contrari; si no hagueren ignorat els problemes greus que patix Espanya, com la destrucció d'un milió d'ocupacions, permetre el referèndum català de novembre de 2014, el desmantellament de la caixa de pensions i de la sanitat pública i el secessionisme de l'actual govern interí català, per no parlar de l'alliberament dels assassins d'ETA o dels dos-cents casos de corrupció, i açò, diu, és només la punta de l'iceberg; si s'hagueren dedicat a no mantindre postures ambigües en molts aspectes de la política nacional que ens han portat a esta situació i s'hagueren atallat, ara no s'estaria ací defenent l'Estat de Dret i la cohesió d'Espanya.

Finalment, diu al Sr. López Bronchud que ha de recordar una i mil vegades que les bases del Partit Popular, com les dels altres partits polítics, compten amb el seu respecte i consideració, perquè que els que s'equivoquen són els dirigents i els que governeu, però mai les bases.

En la seua segona intervenció, el Sr. Gil i Marín diu que és cert que la moció no parla en si mateixa de la Constitució, però sí l'anomena, i el seu grup està per una reforma constitucional i pensa que és quelcom urgent, igual que li va paréixer al govern del Sr. Zapatero reformar l'article 135, juntament amb el Partit Popular, i van prioritzar el pagament del deute sobre els drets i necessitats dels Ciudadanos.

Prossegueix dient que és evident que a Catalunya hi ha un problema, però també és un problema com s'està abordant este per part del Govern Central. Afegit que Compromís proposa, davant de l'immobilisme per part del Govern de Rajoy, que hi ha altres vies, com la del diàleg, perquè este país ha de reconèixer eixes realitats nacionals que estan arreplegades en la pròpia Constitució i eixa realitat multicultural, qüestions que la moció no arreplega.

En la seua segona intervenció, el Sr. López Bronchud diu que és cert que esta moció naix de l'escola d'estiu de Noves Generacions i posteriorment passa al Partit Popular, i este la convertix en moció i la trasllada a les distintes localitats, però açò no és una altra cosa que sistema democràtic, perquè després volen donar exemple de com escoltar les bases i la ciutadania per a traslladar les seues propostes als plens, i quan ho fa el seu partit està mal fet, i açò és quelcom que li costa entendre.

En este sentit, diu que també el podria dir que la primera moció que ha presentat el PSOE sobre violència masclista se l'ha exigit una associació, i la que porten com a punt quint de l'orde del dia correspon a una proposta de UGT i CCOO, i es pregunta si no es pot escoltar a col·lectius socials per a traslladar les seues propostes al Ple.

Diu al Sr. Moreno Porcal que, com ha vist que li agrada llegir hauria de saber que Nació Espanyola no és un terme que s'incloga fa cent cinquanta anys, sinó des de fa dos-cents tres anys, en la que es va conèixer com la Constitució de la Pepa, de 1812, ja es parlava de Nació Espanyola, i va ser la primera vegada que es va utilitzar este concepte.

Dirigint-se al Sr. González Murgui que ha mantingut que no s'acaba esta legislatura amb més llocs de treball i amb els impostos més baixos que es va iniciar, li demana que faça com fa ell amb el seu ordinador i que de tant en tant s'actualitze.

Considera que no es pot traure a passejar ETA quan abellix, perquè ací hi ha dos partits que han patit que alguns dels seus companys estiguen soterrats per defendre els seus ideals, i hi ha altres partits que han arribat ara a la vida política i no porten equipatges, ni per al bo ni per al pitjor. Per això, diu, no li pareix bé que ací isca ETA com un dels temes de què es pot parlar.

Finalitza dient que la intenció de la moció està clara i la seua defensa també, i amb este criteri demana el vot favorable.

Pren la paraula el Sr. Moreno Porcal i diu que en la seua intervenció només ha donat una dada, i que no està en contra que, per fi, el Partit Popular escolte les seues bases.

Assenyala que el portaveu del grup popular ha dit que en cada 25 de novembre es trauen les mocions i que també dóna un poc de danya que cada vegada que s'acosta el dia de la Constitució el PP es recorde d'Espanya.

Prossegueix dient que la sobirania nacional, segons l'article primer de la Constitució Espanyola, correspon al poble espanyol, i és d'eixa sobirania de què emanen els poders de l'Estat, però són els representants del poble espanyol, triats democràticament, els depositaris d'eixa sobirania.

Prossegueix dient que li agradaria que, de la mateixa manera que posen de manifest el territori i defenen la sobirania nacional, posen èmfasi en la protecció dels drets humans, inclosos en la Declaració Universal, en els que també es basa la Constitució, i deixar clar que el principi de seguretat col·lectiva, ni tan sols excepcionalment, hauria de vulnerar el de llibertat individual.

Assenyala que li agradaria també fer unes valoracions de la moció, ja que per al Partit Popular els espanyols que es troben fora del territori

deixarien de tindre dret a continuar sent espanyols, lliures, iguals, amb obligacions i drets fonamentals; respecte d'això llig textualment la moció, que diu: “Declarem que els espanyols de qualsevol part del territori nacional...” pel que entén que per al PP les persones que han fugit d'esta gran nació, pel seu esperit aventurer no tinguen dret a una protecció. Continua dient que el PSOE està a favor de la unitat d'Espanya i de la Constitució, i va estar present en la redacció de la Carta Magna, però caldria aclarir el punt de respectar els drets i llibertats fonamentals de tots els Ciudadanos, i deuria d'estar un poc més clar, ja que les modificacions legislatives realitzades pel Partit Popular vulneren dites dretes a través de lleis com la “Llei Mordassa”.

Afirma que no s'hauria de vindre ací a parlar de nacionalismes, però el Grup Popular, donada la proximitat d'eleccions, ve ací a dir qui és més espanyol i, diu, li dóna ràbia que només es recorden de la Constitució i de la Nació prèviament a les eleccions perquè pareix que ja no tenen més arguments.

Continua dient al Sr. López Bronchud que davant d'esta gran Nació que ara, gràcies al seu partit té més precarietat laboral, davant d'una gran Nació que té major desigualtat en tots els àmbits, que té cada vegada més jóvens en l'estranger, que té cada vegada menys servicis per a la ciutadania, i davant d'un problema d'esta magnitud han optat per traure rèdit electoral, fent ús de mocions i no entaulant diàleg.

A continuació diu que perquè comprega la situació en què es troben i la idea que el Grup del PSOE porta, llig un extracte d'Alejandro Dumas en la Barcelona de 1868: “ *Tal va ser l'eufòria col·lectiva de la generació nacional, tal la unanimitat social en el crit de baix existent, tal va ser l'anhel d'una Espanya amb honra, prou amb recordar com va viure eixos dies a Barcelona un testimoni excepcional, Alejandro Dumas amb els ulls arrasats en llàgrimes davant de l'espectacle de fraternitat democràtica. Per primera vegada a Espanya es proclamava pertot arreu que els drets humans eren imprescriptibles, inalienables i ilegislables, que la sobirania era nacional només si era popular i democràtica. Que la cultura era tan lliure com plural. Que tota la societat havia d'organitzar-se sobre justícia i organització equitativa, d'eixa riquesa decidida com nacional però sempre acaparada per uns pocs*”.

Demana al senyor López Bronchud que deixi de fer ús de quelcom que és de tota la ciutadania i no d'un xicotet col·lectiu, que deixi d'enarborar la bandera dels drets i de les llibertats fonamentals, quan el seu partit ha sigut el propulsor del major retall de drets i llibertats a la ciutadania i de la constant vulneració dels drets humans.

Per tant, continua, el seu grup no caurà en la trampa que pretenen tendir-los, perquè el seu concepte de sobirania nacional és el de sempre, el popular, el democràtic, el progressista, el de la gent i, atés que tots estan parlant d'este xicotet espai comú definit com a Estat espanyol, el Grup del PSOE votarà a favor, amb els matisos ja analitzats, amb els acords que la moció justifica del constitucionalisme, la democràcia i la sobirania nacional.

Conclòs el debat, el Ple de l'Ajuntament per vint vots a favor (Grup PSOE, Grup Popular i Grup Ciudadanos) i una abstenció (Grup Compromís per Mislata), va acordar aprovar la moció següent:

Espanya és una gran Nació. Una Nació amb una història molt rica en aportacions de tot tipus a la història universal. Una Nació plena de singularitats, de pluralitats, forjada al llarg dels segles.

Espanya és un Estat Democràtic, un Estat Social, un Estat de Dret. Dir hui Constitució és a dir Espanya i dir Espanya és dir Constitució.

Espanya és hui una gran nació perquè està integrada per un conjunt d'hòmens i dones lliures i iguals en drets i obligacions en qualsevol part del territori nacional.

És una gran Nació perquè està a l'altura del seu temps, una nació moderna, desenrotllada, integrada a Europa i amb presència i lideratge en totes les organitzacions internacionals de rellevància.

És una gran nació perquè respecta la pluralitat i singularitat dels territoris que la conformen i basa en eixe respecte i en eixa riquesa el fonament de la seua indissoluble unitat.

És una gran Nació perquè ha sabut transformar vells enfrontaments en pautes de concòrdia i convivència.

És una gran Nació perquè sap superar amb cohesió les dificultats econòmiques i socials.

És una gran Nació perquè la societat espanyola fa de la solidaritat la seua major virtut.

És una gran Nació perquè és de tots els espanyols, visquen on visquen, i és de totes les tradicions i de totes les sensibilitats.

En definitiva, declarem que els espanyols de qualsevol part del territori nacional tenim dret a continuar sent espanyols, lliures, iguals, amb obligacions i drets fonamentals garantits per la Constitució. Per tot això, se sotmet a l'aprovació del Ple de l'Ajuntament de Mislata els següents:

Per tot això, s'acorda:

- A posar en valor la cohesió i la unitat d'Espanya.
 - A respectar els drets i llibertats fonamentals de tots els Ciudadanos, i que estos es desenrotllen garantint la

convivència i la concòrdia entre tots els espanyols.

- A posar en valor la fortalesa democràtica de les nostres institucions.
 - A la posada en valor i defensa de la nostra sobirania nacional, que no és ni vulnerable ni fraccionable.
 - I instem a tots ells, a totes les Institucions i a la societat espanyola a la defensa i posada en valor del nostre Estat de Dret, dels nostres principis i valors constitucionals, del nostre sistema de llibertats.

5. MOCIÓ DEL GRUP PSOE DE SUPORT A LA INICIATIVA LEGISLATIVA POPULAR DE PRESTACIÓ D'INGRESSOS MÍNIMS.

Es dóna compte del dictamen de la comissió informativa i de control d'Interior i Benestar Social, favorable a l'aprovació de la Moció del Grup PSOE de suport a la iniciativa legislativa popular de prestació d'ingressos mínims.

La portaveu del Grup PSOE, Sra. Martínez Mora, diu que només intervindrà en els torns de paraula corresponents als grups.

Pren la paraula el portaveu del Grup Ciudadanos, Sr. González Murgui, i diu que, quan esta moció va passar per la comissió d'Interior, la primera cosa que li va cridar l'atenció va ser que esta iniciativa legislativa popular fora promoguda pels dos grans sindicats, els majoritaris en territori espanyol, la qual cosa no la lleva mèrit sinó més aïna tot al contrari, encara que es pregunta per què no s'ha fet abans i sí ara, que ha acabat la legislatura i el pròxim 20 de desembre hi ha eleccions al Parlament i el Senat; o bé que l'haguera presentat algun dels partits polítics que compta amb representants en el Congrés dels Diputats, sense haver de recórrer a esta ferramenta constitucional que és la iniciativa legislativa popular, que no és una altra cosa que un mecanisme de democràcia semidirecta, emparat per la Constitució, perquè els Ciudadanos puguen presentar iniciatives legislatives sense ser representants populars en els seus respectius Congressos, figura que requereix l'aval d'una quantitat determinada de firmes.

Prossegueix dient que el grup Ciudadanos és sensible davant del desmantellament de l'Estat de Benestar i la precària situació laboral que patix la nostra Nació, sobretot des de les últimes modificacions de les lleis de contractació laboral i acomiadaments quasi sense indemnització.

Respecte a la iniciativa legislativa popular de prestació d'ingressos, continua el Sr. González Murgui, cal dir que Ciudadanos té els seus criteris sobre esta matèria i desitja aplicar les seues pròpies receptes. En este sentit,

i enfront de les rendes mínimes per a les persones sense recursos, des de Ciudadanos es proposa la creació d'un complement salarial anual garantit que complemente els ingressos laborals de les llars, i del que es beneficien aquells treballadors amb salaris més baixos i ocupacions més precàries i, com no podia ser de cap altra manera, suprimir els contractes temporals i apostar pel contracte únic.

Estos, diu, són els plantejaments i el programa del seu grup en matèria econòmica, amb els que es presenten a les eleccions el 20 de desembre per a tota la societat en el seu conjunt; per tant, tenen l'obligació real i moral de la seua defensa en qualsevol àmbit, d'ací el sentit del seu vot, que no pot ser favorable a la moció, ja que Ciudadanos proposa altres fórmules, encara que tampoc serà contrari, atés que valora la sensibilitat dels sindicats majoritaris proponent d'esta iniciativa.

Pren la paraula el portaveu del Grup Compromís per Mislata, Sr. Gil i Marín, i diu que són les organitzacions sindicals majoritàries en este país les que proposen quelcom que realment parla de cohesió, perquè és al que es referix esta moció, a donar protecció a totes aquelles famílies desemparades. Per això, diu, votaran a favor i explicaran per què.

Afirma que el nombre de llars en què tots els seus integrants estan en desocupació continua sent escandalós, i a principis de l'any eren un total de 1.766.300 persones. A Espanya, diu, més de 12,8 milions de persones es troben en risc de pobresa i exclusió social, i la pobresa severa afecta més de tres milions de persones; l'augment de parats de llarga duració i de reducció de les taxes de cobertura en el sistema de desocupació, la necessitat de reforçar l'actual sistema de protecció social i d'aportar solucions és absolutament imprescindible. Afig que la reforma de protecció per desocupació, lluny d'haver-se adaptat a l'actual mercat de treball i donar respostes al constant augment de la desocupació, ha donat com resultat una pràctica de constricció del gasto, la qual cosa és incompreensible, perquè quan es necessita més Estat es té menys Estat, i així, les prestacions per desocupació només protegeixen al 55,7% dels treballadors i treballadores que es troben en esta situació.

Continua dient que el sistema de protecció social en l'actual context no comprén les noves situacions que s'estan presentant, i a l'Estat li correspon, dins de la seua funció redistributiva, intervindre en l'economia amb l'objectiu de canviar la distribució de la renda d'acord amb els principis d'equitat i solidaritat, i és quelcom que no s'està fent.

Afirma que l'objectiu és garantir els ingressos mínims a totes aquelles persones que podent i volent treballar no poden fer-ho, per la qual cosa no tenen recursos que els permeten viure amb dignitat, i als que els actuals instruments de protecció no donen resposta.

Destaca que l'any 2014 la persona més rica d'este país va incrementar el seu patrimoni en quatre mil milions d'euros, mentres el cost total d'esta ILP està valorat aproximadament en onze mil milions, i considera que no es pot parlar de cohesió amb estes xifres, quan esta quantitat es dirigiria a més d'unes milions huit-cents mils llars la renda del qual per capita és inferior a 5.837€ anuals.

Finalitza anunciant que Compromís recolzarà esta iniciativa i, per tant, esta moció.

Pren la paraula el portaveu del Grup Popular, Sr. Lopez Bronchud, i diu que li fa gràcia que es parlara de la moció anterior sobre la cohesió d'Espanya com electoralista, quan es va presentar el dia 16 de setembre, i no es veja com electoralista esta ILP que proposen UGT i CCOO i que es presenta el 20 d'octubre.

Diu que ell ha d'alçar-se tots els dies molt enjorn per a guanyar-se el sou, i que no és fill de família adinerada, sinó d'obriers immigrants que van haver d'eixir de la seua terra per a guanyar-se la vida fora del seu poble. Per això, diu, pertany a la classe obrera encara que milite en el PP, cosa que no és incompatible i, afig, ho diu perquè està cansat del discurs que l'esquerra ve a salvar l'obrer i la dreta al patró.

Proseguix dient que el més ric del país ha guanyat en un any quatre mil milions d'euros, però ha generat impostos i llocs de treball i pregunta al Sr. Gil si sap en quina situació estaria l'economia espanyola si este senyor no haguera sigut capaç de crear l'imperi Zara, Bershka, etc.

Considera que viure en el segle XXI obliga a tindre discursos del segle XIX i començar a pensar que ací cal millorar la situació del treballador, de la mateixa manera que cal procurar-li a l'empresari les condicions oportunes per a poder desenrotllar empreses que creen treball.

Assenyala que, lamentablement, en este país hi ha un alt índex de precarietat laboral, però si creuen el que s'està dient només existix des del 2011 que governa Mariano Rajoy, i no quan es veien alguns "brots verds" que era una època magnífica per als treballadors que no va generar desocupació... Proseguix dient que la situació d'ocupació no és la millor, però Espanya ha passat a ser un motor de l'economia a Europa quan estava a punt de ser rescatada. Afig que la precarietat laboral s'ha donat amb uns i amb altres, i serà necessari millorar la situació, però amb propostes serioses.

Afirma que li sorprén llegir declaracions com les de qui va ser ministra de vivenda el 2007, Sra. Carmen Chacón, que va dir que "Justícia reforçarà els mitjans judicials per a agilitzar els desnonaments", i indica que l'època de

major quantitat de desnonaments en el país es va donar amb un govern socialista. Afig una altra cita: “La lluita contra la immigració irregular és una prioritat, i per això continuarem incrementant les repatriacions” cosa que va dir la Secretària d'Estat d'Immigració durant el govern de Zapatero.

Quant a les propostes de la moció, és a dir, recolzar la iniciativa de legislativa popular de prestació de renda mínima impulsada per CCOO i UGT, diu que el grup popular no la pot votar a favor perquè consideren que les vies han de ser altres. D'altra banda, afig, quant a donar suport i facilitar als sindicats impulsors el procés d'arreplega de firmes de les persones del municipi, diu que no sols caldrà facilitar esta arreplega de firmes als sindicats, sinó a qualsevol persona que necessite arreplegar firmes en este municipi.

Finalitza dient que, estant a favor amb el fons de la moció, s'han d'abstindre perquè no ho estan amb les formes.

A continuació, la portaveu del Grup Socialista, Sra. Martínez Mora, dóna lectura a la moció.

En la seua segona intervenció, el Sr. González Murgui diu que ni en la comissió d'Interior ni ara se li ha dissipat el dubte de per què no s'ha fet abans i per què es fa ara, quasi en campanya electoral.

Pren la paraula el Sr. Gil i Marin i diu al portaveu del Grup Popular que ha parlat d'impostos, per la qual cosa li pregunta si sap que la pressió fiscal en les rendes de treball estan en la mitjana europea i són precisament els treballadors, les xicotetes i mitjanes empreses, i els autònoms els que en major grau suporten la pressió fiscal al nostre país i que, al mateix temps que succeïx açò, les rendes de capital estan vint punts per davall de la mitjana de la Unió Europea.

Prossegueix dient que és cert que el problema de la precarietat no és quelcom que vinga d'ara, perquè és un alifac que sempre ha existit al nostre país, i inclús en aquella època que es deia de bonança econòmica es comptava amb dos milions de persones en situació de desocupació. Afig que es parla de creació de llocs de treball, però estos són cada vegada més precaris, per la qual cosa, encara que es done la idea que s'està generant ocupació, el que s'està fent realment és desballestar el que existix, i prova d'això és que si es prenen els últims quatre anys de legislatura i es mira el nombre d'hores contractades es pot observar com no sols no s'han incrementat, sinó que s'han reduït en prop d'un punt. A més, diu, si a això s'afegim el nombre d'hores extres que es realitzen i no són abonades, s'han disparat a més del doble. En este sentit, diu, hi ha un estudi realitzat per les organitzacions sindicals que diu que si amb el nombre total d'hores extres realitzades i no abonades es contractara una persona a jornada completa, es

reduiria la desocupació en pràcticament 250.000 persones. Esta és, afirma, la realitat laboral del nostre país.

Pren la paraula el Sr. López Bronchud i repetix que pareix que des de 2011 el país se n'haja anat al clot i abans es feia tot meravellosament bé, i que quan el PP governava un municipi, la culpa era de l'Ajuntament, quan governava la Generalitat, la culpa era d'esta i, ara, del Govern central. Afig que hi haurà molta gent que es vullga creure açò, però també una altra molta que recordarà que fins i tot el senyor Pedro Sánchez deia que caldria acudir al rescat, i tots saben el que açò ha causat a Grècia. Considera que cal ser més responsables i saber en quines condicions es va agafar el país i com està ara.

Finalitza dient que és necessari que la situació millore, però han de fer-se propostes serioses. Afig que cal lluitar contra la precarietat de forma conjunta.

Pren la paraula la Sra. Martínez Mora i diu que el seu grup protegeix la iniciativa legislativa popular sobre la prestació d'ingressos mínims que presentarà la UGT i CCOO, i que novament es posicionen a favor de l'acció i de la labor sindical per a aconseguir la prestació d'una renda mínima per a aquelles persones que es troben en una situació de greu dificultat econòmica.

Continua dient que és evident la situació de crisi econòmica que es patix a partir de 2008, i que tots recordaran l'estiu d'aquell any, amb la caiguda de les hipoteques *subprime*, que ha condicionat la pauperització de la nostra societat, l'empobriment de les classes mitjanes, treballadors i xicotets empresaris, desallotjats per la cruesa de l'economia de mercat, i açò ha de fer reflexionar a les institucions i als representants polítics dels Ciudadanos sobre la necessitat de garantir que no es produïsquen aquelles situacions individuals i familiars que posen en risc el model d'Estat, i el plantejament com a comunitat democràtica i civilitzada.

Per això, diu, és necessari defendre i reivindicar a la nostra classe treballadora, i per això es reitera amb esta moció que només la gestió eficaç dels recursos públics i l'aplicació estricta del criteri de justícia resolgueren la crisi econòmica que hui continua colpejant.

Afirma que a Mislata, a pesar de tots els problemes de gestió que existixen, es va avançant, i superant-los, per la qual cosa ha de sentir-se orgullosa, perquè aposta sempre pel criteri social i pel més dèbil.

Assenyala que la crisi econòmica ha generat a Espanya un increment alarmant de la desigualtat, i els mecanismes de protecció social que es mantenen mostren una greu i frustrant incapacitat de corregir eixes desigualtats. Afig que el debilitament de la protecció social ha fet que la crisi recaiga en les rendes més baixes, la qual cosa ha disparat el nombre de persones en risc de pobresa, situant a Espanya, lamentablement, en les

xifres més altes de l'OCDE. Per això, diu, cal proporcionar a les famílies sense ingressos suficients unes rendes que els permeta afrontar les necessitats més bàsiques, així com també és necessari invertir en la infància: un ingrés mínim vital per a eradicar la pobresa infantil.

Per tot això, repetix, el Grup Socialista entén que s'han d'establir els mecanismes oportuns per mitjà d'una Llei en què s'establisca una garantia d'ingressos mínims per als que més ho necessiten.

Prosseguix dient que li entristix que algun grup s'abstinga en esta moció, que només protegix una iniciativa legislativa popular que presenten CCOO i UGT.

Finalment, diu, en este municipi ja durant quatre anys es compta amb uns pressupostos socials en què les partides d'ajudes en servicis socials es veuen novament incrementades, perquè per a este equip de govern la crisi econòmica no legitima, de cap manera, la reducció de les ajudes públiques, i per això, en este pressupost es rondaran ja els dos milions d'euros en este concepte.

Finalitza dient que considera que els vint-i-un regidors haurien de recolzar esta iniciativa i, per descomptat, el grup socialista la votarà a favor.

Conclòs el debat, el Ple de l'Ajuntament per quinze vots a favor (Grup PSOE i Grup Compromís per Mislata) i sis abstencions (Grup Popular i Grup Ciudadanos), va acordar aprovar la moció següent:

La crisi econòmica ha posat de manifest la incapacitat que té, el sistema actual de prestacions, per a atendre la creixent demanda de protecció social en col·lectius que no troben una adequada cobertura en este esquema tradicional.

La taxa de desocupació es manté en l'entorn del 23%, el doble si parlem de jóvens, i 5 milions i mig de persones que, volent treballar, no troba ocupació. A pesar d'això, la taxa de cobertura s'ha reduït 24 punts percentuals (del 80% en l'inici de la crisi al 53% actual). A més, hem de tindre en compte que en el model de protecció actual, els que mai han tingut ocupació no tenen dret reconegut a este tipus de protecció.

L'EPA arreplega un increment gradual i continuat del nombre de llars en què cap dels seus membres percep rendes laborals (salari, pensió, prestació).

Per tot això, s'acorda:

-Donar suport a la Iniciativa Legislativa Popular (ILP) de Prestació de Renda Mínima impulsada per CCOO i UGT.

-Donar suport i facilitar als sindicats impulsors de la ILP el procés de recollida de firmes de les persones del municipi.

-Fer públic este acord en el municipi a través de les vies de comunicació ordinàries de què disposa l'Ajuntament.

-Enviar còpia del present acord a la Comissió promotora de la Iniciativa Legislativa Popular de Prestació de Renda Mínima a les següents adreces de correu electrònic: psocial@pv.ugt.org i politicassocial@pv.ccoo.es

6. MOCIÓ DEL GRUP POPULAR EN DEFENSA DEL DISTRICTE ÚNIC PER A L'ELECCIÓ DEL CENTRE ESCOLAR A TOTA LA COMUNITAT VALENCIANA.

Es dóna compte del dictamen de la comissió informativa i de control d'Interior i Benestar Social, favorable a l'aprovació de la Moció del Grup Popular de suport a la iniciativa legislativa popular de prestació d'ingressos mínims.

Pren la paraula el portaveu del Grup Popular, Sr. López Bronchud, i dóna lectura a la moció.

A continuació, el portaveu del Grup Ciudadanos, Sr. González Murgui, diu que la lectura que ell fa és que la moció que presenta el Partit Popular no és una altra que una nova campanya que desenrotlla a la Comunitat Valenciana després d'haver perdut el govern autonòmic.

De fet, diu, el grup popular a l'Ajuntament de València va anunciar la creació d'una Taula per a defendre el districte escolar únic, a què es podrien sumar altres partits polítics, associacions, sindicats i plataformes educatives, amb un lema: "Educació i llibertat" i a la que la Federació Catòlica de Pares d'Alumnes ja ha comunicat la seua adhesió.

Per tot això, diu, el Grup de Ciudadanos veu ací una maniobra de calat polític i no està per a fer el joc al Partit Popular perquè estiga en hores baixes a la Comunitat Valenciana.

Anuncia que el vot del seu grup serà d'abstenció, perquè no vol entrar en la guerra sobre educació que està portant el PP a la Comunitat Valenciana contra el govern autonòmic actual.

El portaveu del Grup Compromís per Mislata, Sr. Gil i Marín, diu que el seu grup està completament en contra de la moció, per les raons que exposarà.

Diu que el nou decret d'admissió està enfocat a diferents sectors, i un dels principals és la superació del districte únic per criteri de proximitat, la no separació de famílies en diferents centres i la puntuació de les famílies monoparentals, a l'entendre que és necessari avançar cap a la igualtat d'oportunitats i els criteris pedagògics i socials, deixant arrere el foment de l'elitisme a través dels avantatges que tenen els centres concertats respecte dels públics.

Entenen també que es dóna vitalitat als propis barris, definint zones escolars menys extenses, i propícia que les famílies obtinguen places en centres pròxims als seus domicilis, obrint possibilitats de vertebració social en els barris i una millora de condicions de vida de les persones. A més, continua, es planifica l'oferta de places de manera adequada, i les famílies no hauran de canviar de centre perquè no hi haja places suficients, ja que s'ubicaran en els llocs adequats i en nombre suficient per a atendre la demanda. Així, diu, seran les famílies les que trien els centres, i no els centres a les famílies, com succeïa fins ara, i s'augmenta la sostenibilitat, perquè poder portar als fills a centres pròxims evita una gran quantitat de desplaçaments i dóna suport a la conciliació de les famílies que no poden assumir els costos de transport, perquè el transport i el menjar no poden ser assumits sempre per l'administració educativa, de manera que es reduïxen també les desigualtats socials, així com els problemes ecològics.

Assenyala que el seu Grup aposta per la participació de les famílies, atès que l'escolarització en el seu barri suposa assegurar la seua integració en el seu entorn cívic i social i la seua major participació en els centres educatius. Afig que la llibertat de les famílies va més enllà de triar un centre educatiu com si fóra un producte, i és també que els seus fills i filles puguen formar-se com a ciutadans en el barri en què viuen, i construir col·lectivament el disseny i projecte educatiu que es desitja.

Afirma que suposa una escola per a totes i tots, perquè les famílies amb menys possibilitats econòmiques i els alumnes amb necessitats especials han de deixar de ser perjudicats, el model d'escola es transforma en inclusiu i integra tot tipus d'alumnat, és a dir, els centres sostinguts amb fons públics atendran tot tipus d'alumnat. A més, diu, es tracta d'una conquesta social de tots, i l'Administració ha d'exercir la seua responsabilitat i preservar el dret a la igualtat de condicions i a l'equitat de tota la societat.

Explica que quan la llibertat només la poden triar alguns no és llibertat sinó privilegi i, per tant, no és cap conquesta social. És precís tindre en compte a tot tipus de família, la diversitat de tipologies familiars és una realitat evident amb què s'ha de comptar a l'hora de desenrotllar polítiques públiques, i per això, a més de beneficiar les famílies nombroses es tindrà en compte les famílies monoparentals, i també s'augmenta la puntuació a l'alumnat que tinga germans o germanes en el centre, de manera que s'evite que les famílies queden dividides, com succeïa fins ara.

Finalitza dient que, amb tots estos arguments, el vot de Compromís serà contrari a la moció presentada pel Grup Popular.

Pren la paraula el Sr. López Bronchud i diu que esperava el seu vot contrari perquè el conseller d'Educació és Vicent Marzá. Afig que si almenys Educació li haguera tocat al PSOE un altre gall cantaria, perquè seria dels mals el menor, però es troben que el Sr. Marzá arriba de rebot a la Conselleria d'Educació i li toca posar sobre la taula totes aquelles coses que durant anys han dit després d'una pancarta i que ara cal posar en pràctica,

donant igual si és positiu o no. Perquè, continua dient, per a què es van a assentar amb els col·lectius educatius per a preguntar-los si funciona o no el districte únic, quan un 93% de les famílies aconseguien que els seus fills foren al col·legi que havien triat com a primera opció. El problema és, diu, que per a alguns la paraula llibertat es porta molt bé en una pancarta però es gestiona molt malament des dels despatxos, i és llibertat decidir a quin col·legi es vol portar als fills, i considera que socialment li correspon poder triar on vol que es formen els seus fills, la qual cosa no és demanar gens rar, i tot el que siga pare o mare ho pot entendre.

Prossegueix dient que no s'han tancat els col·legis públics perquè existisquen col·legis concertats, atés que en tots hi ha una sèrie de barems i, repetix, en un 93% els xiquets anaven al col·legi que triaven els pares, i açò és un atac directe a la llibertat dels pares i mares per a poder decidir com volen que siga el sistema educatiu dels seus fills, i suposa la imposició de pensament únic.

Manifesta que enfront del districte únic està la separació zonal, que és la que planteja el conseller Marzal, i el que ací s'està plantejant és que els pares portaran als xiquets on al conseller li vinga bé.

Quant al que plantejava el portaveu del Grup Compromís per Mislata que ha de portar-se al xiquet al col·legi més pròxim al barri, es pot plantejar al revés, i pregunta què passarà en els barris degradats o en els suburbis, si eixos xiquets han d'anar a col·legis situats en eixes zones i els pares no poden triar portar els seus fills a altres zones de la ciutat, perquè ell considera que això és llibertat d'elecció, i el que està plantejant el Sr. Marzá és imposició, per molt que es vengua com d'esquerres i de progrés, i suposa un atac directe a la llibertat dels progenitors i del mateix xiquet a poder decidir, que és l'única manera en què es garanteix l'autonomia de les famílies per a triar el model educatiu que desitgen per als seus fills.

Afirma que la realitat és que s'està imposant a les famílies amb quin criteri han d'educar els seus fills, i el seu grup està en contra d'això i ho han de dir públicament. Açò suposa, afig, que on els valencians tenien un problema resolt s'està generant un conflicte, i açò succeïx perquè tot el que ol a etapa passada es va fer malament, quan no és així, perquè el Partit Popular s'haurà equivocat en moltes coses, però en altres haurà encertat.

Respecte de la intervenció del Sr. González Murgui, diu que li felicita per haver-se convertit en este últim Ple anterior a les eleccions en el "vers solt" de Ciudadanos, a Espanya, a la Comunitat Valenciana i a Mislata, però el Partit Popular no patix hores baixes i li recorda que va ser i és la força més votada, encara que una altra cosa és que s'uniren tots per a tirar-los del govern.

Finalitza dient que el seu grup proposa una moció que significa un avanç per a tots i que suposa que els pares trien on volen educar els seus fills, i titllar d'elitistes un 93% de la població li pareix un autèntic error, per la qual cosa si volen canviar el sistema educatiu i acabar amb el districte únic

no serà amb el suport del seu partit.

Per part del Grup PSOE pren la paraula la Sra. Julián Ruiz, i diu que, en primer lloc, s'hauria de matisar en què consistix adoptar una política de districte únic en l'elecció de centre, més enllà de la visió reduccionista que s'ha donat en este Ple.

Explica que, si bé és cert que es podrien definir les polítiques d'elecció de centre, amb poques paraules, com aquelles que amplien les oportunitats de les famílies per a triar un centre alternatiu a què assigna l'Administració educativa, això només és el seu objectiu final, ja que en el disseny d'una política en què es done llibertat als pares de triar centre han de concórrer una sèrie de característiques en major o menor mesura, que des que es va aprovar per part del PP el districte únic no s'han donat.

Enumera algunes d'elles, com la necessitat que totes i cada una de les famílies puguen accedir al primer lloc triat en la sol·licitud d'escolarització, i si eixe dret no pot assegurar-se a totes les famílies, es produïx una situació de discriminació.

Prossegueix dient que la llibertat d'un ciutadà acaba on comença la d'un altre, i si un sobrepassa la mateixa li està llevant els drets al company. A més, diu, la implantació del districte únic no vi acompanyada d'un pla per mitjà del qual se situara totes les famílies en les mateixes condicions d'elecció.

Assenyala que pareix indiscutible, i així ho demostra l'evidència empírica, que no totes les famílies poden triar en igualtat de condicions, ja siga per raons socioeconòmiques, culturals o d'una altra índole el centre en què volen que estudien els seus fills, però esta realitat no s'ha tingut en compte. Afig que hauria d'haver sigut responsabilitat del Consell establir els mecanismes necessaris perquè la capacitat d'elecció de totes les famílies, i no sols d'unes quantes, fora la mateixa i es desenrotllara en igualtat de condicions.

Diu la Sra. Julián Ruiz que hi ha altres raons que inviten a continuar qüestionant si en este moment és la millor opció per a les famílies i alumnes del nostre municipi que hi haja política de districte únic o no, així, en la moció se cita textualment que la zona única millora l'eficiència del sistema educatiu a l'augmentar la competitivitat entre els centres i, al mateix temps, afavorix l'especialització curricular dels centres. Entén que amb eixa afirmació es pretén al·ludir a la tan anomenada qualitat en la LOMCE, però només en el preàmbul de la Llei es parla de la qualitat de l'ensenyança, dels estàndards de qualitat internacionals i de la millora de la qualitat democràtica, i li agradaria que li explicaran com pot defendre's la qualitat educativa en eixos termes. Cita textualment l'article 67 de la LOE modificat per l'actual LOMCE en l'article 122.bis: "Accions destinades a fomentar la qualitat dels centres docents: 1) Es promouran accions destinades a fomentar la qualitat dels centres docents. Les dites accions comprendran mesures honorífiques tendents al reconeixement dels centres. 2) Les accions de qualitat educativa

partiran d'una consideració integral del centre, que podrà prendre com a referència models de gestió reconeguts en l'àmbit europeu. La realització de les accions de qualitat educativa estarà sotmesa a rendició de comptes. 3) El projecte educatiu de qualitat suposarà l'especialització dels centres docents, que podrà comprendre, entre altres, actuacions tendents a l'especialització curricular i a l'excel·lència”.

Finalitza dient que segons l'opinió del seu grup s'hauria de ser cauts perquè els sistemes educatius no són sempre capaços d'absorbir o donar resposta suficient i adequada a estes expectatives. Afegit que l'exigència de qualitat educativa per a tots obliga a combinar-la amb l'equitat, per la qual cosa s'exigix assegurar una atenció efectiva a la diversitat i este equilibri, a fi de respectar els dos valors i que resulte eficient, i no resulta senzill, perquè l'experiència demostra com la balança sempre tendix de desequilibrar-se a un costat o a un altre. Així doncs, diu, es pot afirmar que les polítiques de lliure elecció de centre no sempre han donat com resultat una millora real de la qualitat del conjunt i, en canvi, sí que han accentuat de manera general les fractures internes dels sistemes educatius, promovent la desigualtat.

En la seua segona intervenció, el Sr. González Murgui diu al portaveu del Grup Popular que és evident que té una opinió diferent de la seua, i ambdós són respectables, encara que divergents, per la qual cosa no posa el crit en el cel ni parla de “versos solts”. Afegit que, després de la batalla que s'està veient, tot es resumix en una lluita d'interessos polítics: uns que parlen d'un model impositiu enfront d'altres que parlen d'un model amb major equitat. Conclou afirmant que el problema és que el Partit Popular a la Comunitat Valenciana està duent a terme una campanya d'assetjament i derrocament en matèria d'educació contra el govern autonòmic actual.

En el seu segon torn d'intervenció, el Sr. Gil i Marín diu que vol posar l'èmfasi en una de les coses que ha dit el portaveu del Grup Popular en relació amb aquelles famílies que viuen en barris degradats i per què no podien triar un altre centre. Este, diu, és un dels problemes que és necessari resoldre, perquè si no és així, el que s'està generant són guetos, i això és el que ha fet el Partit Popular durant anys, generar guetos socials i educatius, perquè han preferit invertir en l'escola privada concertada en compte de en l'escola pública. Compromís, diu, revertirà eixe procés perquè està en contra dels guetos.

Finalitza dient que la proposta que porta avant pretén invertir en aquells col·legis que més ho necessiten i en aquells barris la situació dels quals no és propícia, perquè és necessari acabar amb les desigualtats, i atallant este problema a través de l'educació, es pot aconseguir.

En la seua segona intervenció, el Sr. López Bronchud diu que quan es parla de pensament únic se sap de què està parlant, i igualment quan parla d'adoctrinar, i són dos termes que no li agraden.

Continua dient que als pares se'ls nega l'oportunitat de triar on volen portar els seus fills, i li sorprén el que s'escolta en este Ple, perquè considera

que a ningú se li escapa el que ocorrerà en un futur pròxim, i és que es va a tornar al que hi havia, és a dir, a pares que enganyen amb el domicili perquè els seus fills vagen a un col·legi pròxim, inclús llogant un pis amb este objectiu i açò, diu, sí que suposa crear discriminacions. Afig que açò formava part del sistema educatiu espanyol que s'havia corregit, perquè en els huitanta i noranta és el que s'ha viscut en el país.

Diu que li ha agradat que Ana María Julián començara la seua intervenció dient que ell havia tingut un plantejament reduccionista. En este sentit diu que ell no és expert en la matèria, li agrada escoltar les persones que saben del que parlen, i posa en valor que és una regidora d'Educació que sap del que parla però, com ha dit sempre, un regidor no ha de saber de tot, sinó escoltar a tots i triar l'opció que parega millor per al poble.

Diu que el que sí que té és una percepció del que passa al carrer o als seus amics o veïns, i ací, en una àmplia majoria, els pares triaven a quin col·legi volien portar als seus fills, i a partir d'ara no. Afig que s'ha entrat en un bucle i que potser el pacte en la Generalitat obliga a defensar coses amb què ni tan sols estan d'acord, perquè en quatre mesos s'esta parlant de Xarxes llibres, llibres que serien gratuïts al setembre i els pares encara estan esperant el com, el quan i de quina manera, amb Informes en contra del Col·legi d'Interventors i Secretaris municipals a la proposta; o escola concertada atacada pel fet de ser concertada, independentment que tinga o no crucifixos.

Diu que el debat es podria portar més lluny, però falten moltes dades i potser ni la LOE, ni la LOMCE ni cap llei seria tan convenient com que tots els que estan en l'arc parlamentari s'assentaren a establir un Pacte d'Estat, perquè és l'únic país que segons va canviant el govern va canviant la Llei educativa, i açò és roïn per al país.

Finalitza preguntant a la regidora d'Educació de Mislata si dóna suport a l'educació concertada.

En el seu segon torn d'intervenció, la Sra. Julián Ruiz diu que quan afirmava que la visió era reduccionista no es referia a la visió del portaveu del Grup Popular, sinó que el concepte havia quedat definit de forma superficial.

Reprement el que s'ha dit sobre que no es dóna possibilitat a les famílies de triar el centre i que suposa una imposició de pensament únic, li recorda que quan es configura una política educativa, igual que en qualsevol altra àrea, hi ha un procediment que s'ha de seguir que suposa una sèrie de passos, el primer és la identificació d'un problema públic i la seua inclusió en l'agenda pública; un segon pas és la formulació de solucions alternatives amb l'objectiu de resoldre els problemes detectats; un tercer pas és la presa de decisions; un quart pas l'execució del programa; i un quint pas la valoració de la política que s'ha adoptat.

Prossegueix dient que quan es va aprovar la LOE sí es va tindre en compte la participació dels diferents sectors, de fet, tant les comunitats

autònomes com les organitzacions representades en els Consells Escolars de l'Estat i autonòmics, així com altres estaments, van ser invitats a dialogar i donar la seua opinió sobre com es trobava en eixe moment el sistema d'educació pública, i d'ací es va traure una resolució a partir de la qual s'establien els punts principals que la Llei Orgànica d'Educació defendria. Això, diu, no va passar amb la LOMCE, per això quan parla que és una imposició de pensament únic no poder triar el centre cal recordar que es va aprovar una Llei per l'únic suport d'un partit polític que ha passat per alt els quatre primers passos referits i que, quant al quint, que és l'avaluació, torna novament a una avaluació elitista.

No vol acabar el debat, diu, sense abans afirmar que la ideologia en educació, igual que en qualsevol altre àmbit, fa referència al conjunt de creences o valors que es donen a eixe objecte i, en este cas, els valors es referixen a les funcions de l'educació i a la seua relació amb el conjunt de la societat, i els seus valors disten molt dels exposats en la moció.

Afirma que amb l'aprovació del districte únic s'estaria oferint una defensa encoberta mercantil de l'ensenyança, pel qual el sistema educatiu es convertix en un producte que cal vendre als clients o consumidors potencials. Afig que eixa ideologia fomenta la competència entre centres educatius i impulsa la imatge institucional basada en els resultats acadèmics.

Assenyala que l'eficàcia i l'eficiència, termes utilitzats en la moció, potencien una classificació de centres en funció del resultat, però s'obliden aspectes molt importants en educació com la igualtat d'oportunitats, la diversitat i la integració dels alumnes en situacions desfavorides per qualsevol raó.

Prossegueix dient que les decisions durant la legislatura passada es van prendre per la Conselleria d'Educació, entre elles, la de suprimir aules i llocs de treball estables, la qual cosa demostra moltes coses: la primera, que la política educativa que promou el Partit Popular sobre l'ensenyança pública no és conjuntural, sinó que respon a un pensament estructural, perquè per a este partit el millor servici públic és el que presten les empreses privades, per això, per mitjà de l'anomenat arranjament escolar s'eliminen més de cinquanta hores d'infantil, més de 200 ocupacions estables de mestres i es condemna el tancament a col·legis públics, al mateix temps que en moltes zones de diferents poblacions i ciutats s'augmenta l'oferta d'aules privades i subvencionades en esta etapa educativa i, no sols això, sinó que a més es finança l'escola concertada en general, amb quasi un 23% del pressupost dedicat a educació. Estos, diu, són dades de 2014.

Continua dient que el col·legi que s'ha quedat amb una sola línia i s'elimina l'aula de tres anys en l'etapa d'educació infantil, d'ací a nou anys haurà desaparegut. En este sentit, diu, no cal oblidar que el nostre municipi va patir fa poc de temps esta situació. Afig que la gravetat d'estes decisions s'ha acompanyat a més amb l'augment de la ràtio en infantil i primària de 25 a 30 alumnes per classe, la qual cosa provoca la massificació de les aules i, en este cas, una baixada de la qualitat educativa.

Prossegueix dient que el portaveu del Grup Popular afirmava que el 93% de les famílies havien obtingut el primer centre triat, i se li ha oblidat que açò és atenent a la ràtio actualment present, però no sap si s'imagina la situació que es viu amb 30 alumnes de tres anys en classe.

Diu que no comentarà majors despropòsits que han portat a viure la situació més precària en educació en molt de temps, perquè ja són suficients. Afig que quan es va anunciar el procés d'escolarització al districte únic ja s'advertia que esta no era una decisió innocent, i tampoc ho és ara.

El Partit Socialista, diu, en relació amb la pregunta formulada, continuarà defenent l'educació pública, la qual ha de garantir-se a tots els alumnes en igualtat de condicions, i en conseqüència, rebutja les regles del mercat en l'ensenyança. Es mostra a favor de l'autonomia dels centres, l'existència de varietat de projectes i ofertes educatives, i del dret dels pares a elecció d'escoles, però sempre des dels valors de la igualtat i l'equitat. Per tot això, conclou, el Grup Socialista no votarà a favor de la moció presentada pel PP, perquè no està d'acord ni en el fons ni en la forma.

Conclòs el debat, el Ple de l'Ajuntament per quinze vots en contra (Grup PSOE i Grup Compromís per Mislata), cinc vots a favor (Grup Popular) i una abstenció (Grup Ciudadanos), va acordar rebutjar la moció següent:

En la passada legislatura, el Consell del Partit Popular en la Comunitat Valenciana, va apostar per implantar el Districte únic per a l'elecció del centre escolar. Va començar a funcionar en el curs 2013-2014.

El districte únic consistix a eliminar la barrera de la zona com el requisit més important a l'hora de sol·licitar una plaça escolar, a fi d'oferir una major llibertat en l'elecció de centres educatius.

Es tractava de reestructurar les zones en què actualment es dividixen els municipis fins a aconseguir una zona única, de manera que les famílies tingueren un nombre més gran d'opcions a l'hora de triar el centre.

Qualsevol família podria optar, amb independència del lloc de residència, a escolaritzar els seus fills en el centre que triara.

A més facilita a les famílies poder triar el centre per criteris acadèmics, qualitat de l'ensenyança, projecte educatiu, ideari, etc., i no per proximitat al domicili com fins el moment.

La zona única millora l'eficiència del sistema educatiu a l'augmentar la competitivitat dels centres per tindre més demanda d'alumnat. Al mateix temps afavorix l'especialització curricular dels centres (centres bilingües, batxillerats d'excel·lència...)

Amb el Partit Popular, el 93% de l'alumnat va aconseguir el centre que sol·licitaven com a primera opció.

Recentment, l'actual govern socialista ha anunciat a través del conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, l'eliminació del Districte Únic, per la qual cosa eliminaran la llibertat dels pares a triar el centre per als seus fills.

Per tot això, s'acorda:

Primer. Sol·licitar al nou Consell que mantinga el Districte Únic per a l'elecció del centre escolar en tota la Comunitat Valenciana, perquè les famílies puguen continuar triant el centre en què estudien els seus fills.

Segon. Traslladar el present acord al president de la Generalitat Valenciana, al conseller d'Educació i a tots els grups parlamentaris amb representació a les Corts Valencianes.

A les 22.15 hores, per la Presidència es disposa la realització d'un descans, reprenent-se la sessió a les 22.45 hores.

7. MOCIÓ DEL GRUP COMPROMÍS PER MISLATA, RELATIVA A LA POSADA EN MARXA DELS PRESSUPOSTOS PARTICIPATIUS.

Es dona compte del dictamen de la comissió informativa i de control d'Interior i Benestar Social, favorable a l'aprovació de la Moció del Grup Compromís per Mislata, de suport a la iniciativa legislativa popular de prestació d'ingressos mínims.

Pren la paraula el portaveu del Grup Compromís per Mislata, Sr. Gil i Marín, i dona lectura dels acords proposats en la moció.

A continuació, pren la paraula el portaveu del Grup Ciudadanos, Sr. González Murgui, i diu que des de la constitució d'este nou Consistori municipal allà pel mes de juny, s'ha vist com era voluntat de l'equip de govern fer de la transparència municipal un exercici de primer orde, de fet existix actualment, entre altres delegacions de l'Alcaldia, la regidoria de Transparència Municipal.

Prossegueix dient que, a pesar d'això, el grau de transparència no és l'adequat, i es troben a faltar mecanismes i estris de participació en alguns processos de la gestió municipal.

Assenyala que els companys de Compromís, en la seua moció, insistixen molt en la participació de la ciutadania, i ho considera lloable, però li fa preguntar-se si seria viable i operativa.

Afirma que Ciudadanos de Mislata estan convençuts que s'han de fomentar dinàmiques participatives destinades a la ciutadania, però com és necessari construir la casa des dels fonaments, creuen que caldria desenrotllar els mecanismes de participació i control interns, i quan estos funcionen correctament donar pas a tots els altres.

Anuncia que, com l'esperit de la moció és positiu i compartixen els acords que proposa, el vot serà favorable a l'aprovació de la moció.

Pren la paraula el Sr. Gil i Marín i diu que votarà a favor de l'esmena que ha presentat el Grup PSOE perquè a causa de les dates en què es troben seria complicat posar la mesura en marxa per als pressupostos de 2016, però li agradaria arrancar un compromís per als pressupostos de 2017.

Prossegueix dient que hi haurà molta gent que es pregunta què són uns pressupostos participatius, i explica que són la ferramenta de participació ciutadana i gestió de la ciutat, per mitjà de la qual els veïns i veïnes de Mislata poden proposar i decidir sobre la destinació de part dels recursos municipals.

Assenyala que el Pressupost Participatiu té com a principal objectiu la participació directa de la ciutadania en el procés, portar la democràcia molt més enllà i no limitar-la als quatre anys, sinó que any rere any continuen participant de manera activa en la política municipal, sobretot a fi d'establir les principals demandes i preocupacions que tenen els veïns i veïnes en matèria de gastos, com poden ser activitats o inversions públiques. Afig que és important incloure estes reivindicacions en el pressupost anual de la ciutat i realitzar un seguiment dels compromisos aconseguits.

Explica que la principal aportació dels Pressupostos Participatius és l'assentament d'una ciutadania activa, fent partícip al veí i a les associacions i entitats del municipi, perquè entenen que la gestió pública és quelcom que té a veure amb les nostres vides i es pot participar i decidir sobre assumptes públics. Afig que, a més, s'establixen una sèrie d'avantatges que acompanyen el desenrotllament d'este procés, com una major transparència i eficiència en la gestió; compartir el debat sobre en què es van a gastar els impostos; millorar la comunicació entre la pròpia administració i la ciutadania, generant espais d'interlocució entre polítics, veïns, col·lectius i personal tècnic de l'Ajuntament.

Assenyala que este és un procés obert a tot el món, en què pot participar qualsevol veí o veïna de Mislata, perquè possibilita la participació directa de tota la ciutadania, superant la participació representativa.

Continua dient que es tracta d'un procés autoregulat, és a dir, que són els mateixos participants els qui decidixen com han de ser les regles del joc, per la qual cosa fomenta la reflexió activa, la solidaritat dels veïns i el diàleg entre les administracions, veïns i entitats.

Afirma que els Pressupostos Participatius parlen de diners, però també de nous espais de participació i, per tant, d'aprofundiment democràtic en la vida local, ja que els ajuntaments són els millors llocs per a posar en marxa estes iniciatives. En definitiva, diu, es parla d'apropiació dels assumptes públics per part de la ciutadania, la qual cosa en el fons constituïx l'essència de la democràcia.

Quant a la pregunta realitzada pel portaveu de Ciudadanos sobre la seua viabilitat, posa com a exemple municipis molt pròxims com Gandia, Godella, Paterna, Xirivella, Castelló, Vila-real, Alacant, Elx o Algemesí, en què s'ha posat en marxa este tipus d'iniciativa.

Pren la paraula el Sr. López Bronchud i diu que, efectivament, els pressupostos participatius parlen de diners, però també d'espais per a aprofundir en la vida democràtica d'una societat, i com ha apuntat el portaveu del Grup Compromís, hi ha molts pobles a la Comunitat Valenciana que han posat en marxa processos semblants, com els anomenats, i altres com Novelda.

Prossegueix dient que es tracta d'un procés obert a tot el món, amb la qual cosa es possibilita la participació directa en la presa de decisions, que és quelcom que els ciutadans reclamen, però, afig, se sent representat pel que ha dit el portaveu de Ciudadanos sobre transparència, perquè cal creure-se-la i posar-la en pràctica, i no creu que Mislata siga exemple de transparència i participació en els últims anys. Afirma que sap que li diran que va haver-hi un sondeig ciutadà i els veïns van decidir què volien posar en l'aquartermament militar, i diu que, efectivament, va haver-hi un sondeig i s'opta, entre tres opcions que es van donar, per una residència per a la tercera edat, i l'endemà van tindre una pancarta penjada en l'edifici, que a hores d'ara ja no està, i no sap si és perquè no està el projecte de residència, perquè no anirà ací, o per què.

Afirma que la participació ciutadana no és convocar un sondeig perquè s'acosten eleccions sinó un poc més, i si es prenguera seriosament la recolzaria, tant en qüestions de pressupostos com organitzatives, però no secundarà l'esmena del PSOE perquè no sap quina és la seua voluntat i no sap si és que els pressupostos de 2016 estan ja preparats, encara que, en tot cas, es pot arribar ací a l'acord de canviar 2016 per 2017 i que s'incloga com una de les mesures el compromís de l'Ajuntament de tindre en dos anys uns pressupostos participatius.

Prossegueix dient que açò es va iniciar en el procés de Puerto Alegre fa 26 anys, ja que va ser en eixa ciutat brasilera on van sorgir les primeres iniciatives respecte a la participació ciutadana. Explica que en els pressupostos participatius el que s'està assentant és la idea d'una ciutadania activa, i es tracta d'entendre què és la gestió pública, i als vint-i-un regidors que componen la Corporació els vindria molt bé que els ciutadans tingueren una certa empatia amb el treball que realitzen dia a dia.

Finalitza dient que el Partit Popular incloïa els pressupostos participatius en el Programa electoral, i ho feien en concret en la Regidoria de Joventut, amb la intenció de provar en una de les àrees del pressupost municipal, perquè existira eixa participació ciutadana, que consideren necessària i que ha d'assentar les bases de la política de les pròximes dècades.

Pren la paraula la portaveu del Grup PSOE, Sra. Martínez Mora, i diu que creu que l'esmena és prou clara, i afig que el segon acord potser serà més important que el primer perquè es tracta d'aprovar un Reglament.

Afirma que els pressupostos municipals són difícils d'elaborar, i tota la reglamentació anterior a la posada en marxa d'uns pressupostos participatius ha d'estar molt treballada, per això s'amplia en el temps, i eixe és el sentit de l'esmena, perquè en relació amb la moció, estan totalment d'acord en la forma i en el fons, però es necessita tindre treballar en eixe Reglament.

Repetix que els pressupostos de Mislata són complexos per la dificultat que tenen any rere any per a incrementar en les partides de Benestar Social, mentres que els ingressos van minvant cada vegada més.

Per això, diu, recolza que els pressupostos siguen participatius, però tenint en compte la realitat pressupostària que es viu a Mislata i, sobretot, la viabilitat econòmica del pressupost, perquè hi ha molts capítols que no depenen al cent per cent de la voluntat política.

Finalitza dient que l'equip de govern es posa des d'este moment mà a l'obra.

Pren la paraula el Sr. Gil i Marín i diu que esta proposta part principalment de la pròpia ciutadania, i el seu grup entén que si es vol avançar cap a un estat democràtic és important que hi haja més diàleg i més consens, per la qual cosa considera que amb uns pressupostos participatius s'avança cap a una societat més democràtica.

Respecte al tema del Reglament, diu que estan d'acord i que el seu Grup s'oferix per a la dita elaboració, i finalitza suggerint la formació d'una comissió per a això.

Pren la paraula el Sr. López Bronchud i diu que també entén que en la comissió haurien d'estar totes les forces polítiques amb representació en este Ajuntament i, a més, les que no tenen representació, és a dir, els col·lectius socials, etc., perquè si del que es tracta és de participació ciutadana, no es poden deixar a ningú fora.

Prossegueix dient que no s'ha contestat a la seua proposta que en el 2017 es posaran en marxa estos pressupostos i que s'aprove amb este condicionant. Li preocupa, diu, que es quede en bones paraules el que s'aprova en Ple, i com a exemple, hui ha vingut un veí al Ple amb un cartell

sol·licitant parlar, i és una possibilitat que té un ciutadà, a qui cal donar opcions perquè pugui participar, però hi ha molts veïns que no han pogut vindre a este saló de plens, i a aixos se'ls està negant de fet la possibilitat que participen democràticament en el que està passant, i açò és quelcom que reivindica fa ja dos anys, cal obrir les portes i finestres d'este edifici a la ciutadania, perquè estan tots obligats a fer-ho.

Prossegueix dient al portaveu del Grup Compromís que el 27 de gener de 2012 Esquerra Unida havia proposat que es creara el Consell Econòmic i Social de Mislata, que va ser aprovat per unanimitat de tots els grups i, no obstant això, no s'ha posat ni la primera pedra perquè eixe CESMI done passos avant. Afig que alguns dels punts de què tractava la creació d'este Consell era la participació activa dels col·lectius implicats en l'economia del municipi, és a dir, que el 26 de novembre de 2015 es porta a este Ple el compromís de fer pressupostos participatius, però està en el calaix de l'oblit un Consell Econòmic Social que li haguera donat esta ferramenta a la ciutadania de Mislata fa ja tres anys. Per tot això, repetix, vol saber si en 2017 el govern està en disposició que els pressupostos siguen participatius.

Pren la paraula la Sra. Martínez Mora i diu que res han de veure els pressupostos participatius amb allò que s'ha relacionat amb el CESMI, o almenys això és el que entén de la voluntat del Grup Compromís en esta moció, en què s'han donat exemple de diversos municipis.

Assenyala que són molt més positius per a la ciutadania els pressupostos participatius i que, de forma indirecta, s'han realitzat. Afig que no es pot obviar la realitat social i econòmica dels comptes públics de l'Ajuntament, per això han presentat una esmena a esta moció que volen aprovar, esmena amb què està d'acord el Grup proponent de la moció.

Prossegueix dient que el compromís de l'equip de govern és elaborar una comissió tècnica, i caldrà deixar els tècnics el que els correspon i al govern el que li correspon, perquè com ha dit anteriorment el Sr. López Sr. López Bronchud, no tenen per què ser coneixedors de totes les matèries, i per a això estan els tècnics, perquè els informen i assessoren. Afig que esta comissió haurà de fixar en quins aspectes seran participatius, en quina mesura, en quina quantia, qüestions totes elles que han d'estar aclarides perquè realment es pugui comptar amb uns pressupostos participatius i ningú se senta enganyat.

Repetix que l'equip de govern ja ha posat en marxa de forma indirecta els pressupostos participatius des de l'any 2011, en què ja va introduir de forma extraoficial reunions mensuals amb la Coordinadora de les Associacions de Veïns, que plantegen demandes i qüestions, i demanen que algunes siguen realitzables. Agraïx el treball que de forma altruista realitzen les dites associacions de veïns, i la Coordinadora representant a totes elles.

Insistix en el sí del seu grup als pressupostos participatius però, al temps, en la necessitat d'un Reglament perquè puguen funcionar i que siga una ferramenta de treball per a tots, tant per a les associacions com per al

mateix Govern i per a l'oposició.

Afirma que amb este govern sí que hi ha hagut participació ciutadana, mentres que quan el portaveu del grup Popular era regidor de participació ciutadana, no va fer res. Detalla algunes de les qüestions que ha aprovat este equip de govern gràcies al treball d'eixes associacions que plantejaven les seues necessitats: per exemple, la posada en marxa dels aparcaments en règim de lloguer, com reclamaven els ciutadans; l'auditoria econòmica i de contractació, que també es va fer; la lesivitat promoguda a Lubasa i la famosa Sentència dels sis milions d'euros, que també era una reivindicació ciutadana; com la xarxa de bicicletes públiques; la implantació del projecte d'Alcalde de Barri, tan criticat, que ha servit per a cobrir moltes d'eixes reclamacions; la cessió del quarter militar, que s'ha aconseguit i suposa un èxit per a la ciutadania, que va decidir una residència de tercera edat, que suposa un projecte gran que no es fa d'un dia per l'altre; o les beques de transport.

Conclòs el debat, se sotmet a votació l'esmena presentada pel Grup Socialista, que és aprovada per setze vots a favor (Grup PSOE, Grup Compromís per Mislata i Grup Ciudadanos) i cinc abstencions (Grup Popular) . A continuació, se sotmet a votació el fons de l'assumpte i el Ple de l'Ajuntament, per unanimitat dels seus membres, va acordar aprovar la moció següent:

En les democràcies actuals és comú que la ciutadania se senta cada vegada més allunyada de la vida política. Des de COMPROMÍS PER MISLATA creiem que fa falta avançar cap a una nova democràcia que tinga en compte la ciutadania d'una forma més constant, per a aconseguir unes polítiques més pròximes a la voluntat ciutadana i per a fer de la política una activitat més pròxima a la ciutadania.

Entenem per participació ciutadana tota aquella activitat que està dirigida a influir directament o indirectament en les polítiques públiques. Quan parlem de participació ciutadana parlem d'influir en la presa de decisions de forma vinculant. No es tracta de consultar determinades decisions a la ciutadania sinó de traspassar-li el poder.

La participació ciutadana té dos grans protagonistes: les persones a nivell individual i les entitats. Les entitats han de jugar un paper fonamental en tot procés de participació, però cal obrir els processos als ciutadans i ciutadanes buscant la màxima representativitat.

L'ampliació de la participació des d'esferes merament informatives i consultives a dimensions més decisòries, com també el pas de la participació sobre projectes ja totalment predefinits a la possibilitat d'influir en el seu disseny, són tendències que es poden ja observar en alguns municipis del nostre entorn.

L'àmbit pressupostari, tradicionalment reservat a una gran

centralització en el nucli del poder municipal, pareix també ser objecte, cada vegada amb més freqüència, de dinàmiques participatives, la qual cosa significa un salt qualitatiu important ja que obri les portes de la participació en àmbits que tradicionalment li eren vedats, al mateix temps que confirma a la ciutadania una veritable voluntat democràtica.

Compromís per Mislata, en este marc, vol promoure una experiència de participació que possibilita la influència dels ciutadans i de les ciutadanes en la definició de les prioritats pressupostàries en la inversió municipal, augmentant tant l'encaix entre política municipal i ciutadania com el desenrotllament de la xarxa social i associativa i de la seua capacitat participativa.

És per tot això que presentem a consideració de debat i aprovació del Ple els ACORDS següents:

PRIMER. Iniciar els tràmits necessaris per a la posada en marxa a Mislata de l'elaboració del pressupostos participatius, per als exercicis pressupostaris a partir de 2016.

SEGON. Aprovació d'un reglament municipal que regule els mecanismes de participació en l'elaboració dels pressupostos participatius.

TERCER. Que l'Ajuntament de Mislata promoga campanyes informatives i educatives dirigides a la població en general per a fomentar el coneixement i la participació en esta experiència de participació.

QUART. Que es comuniqui personalment, este acord a totes les associacions de Mislata.

6. CONEIXEMENT DE LES RESOLUCIONS DE L'ALCALDIA-PRESIDÈNCIA I ACORDS DE LA JUNTA DE GOVERN ADOPTATS DES DE LA SESSIÓ DE 24 DE SETEMBRE DE 2015

En compliment d'allò que disposa l'art. 42 del vigent Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals, es dona compte de les resolucions adoptades per l'Alcaldia-Presidència, així com compliment d'allò que disposa l'art. 42 del vigent Reglament d'Organització dels acords adoptats per la Junta de Govern des de la sessió ordinària celebrada el dia 24 de setembre de 2015.

17. PRECS I PREGUNTES

- El Sr. Gil i Marín diu que recentment, el passat dia 23, un veí de Mislata preguntava en facebook sobre el problema causat pels excrements dels gossos, i l'alcalde responia que s'anaven a prendre mesures molt contundents. Li agradaria que els explicaran quines són, perquè este és el fòrum en què s'han d'explicar i no les xarxes socials.

El Sr. alcalde respon que el fòrum en què s'han d'explicar és el dia a

dia. Es tracta, diu, d'una qüestió de gestió municipal, d'intentar buscar solucions a problemes quotidians, perquè en cas contrari, si es vinguera mes a mes a solucionar qüestions com esta en Ple, l'administració no seria eficaç.

Continua dient que ja fa mesos van anunciar que s'estava treballant en un projecte d'ADN caní que, quan vullguen, podrà explicar en què consistix i com s'incorporarà en la gestió diària de la neteja viària.

Finalment, diu que espera que en poc de temps estiga disponible, i així es consignarà en els pressupostos municipals.

- El Sr. Martínez Montoro diu que des de fa mesos han preguntat en comissions, plens i per registre d'entrada quina és la quantitat exacta que deu la Generalitat Valenciana a este Ajuntament, així com els conceptes del deute, però no han donat cap resposta. Tenint en compte que els regidors tenen dret a accés a la informació i que este dret està garantit per llei, li poden dir quina és la quantitat exacta i a quins conceptes corresponen?

El Sr. alcalde respon que demanaran els informes i creu que, a hores d'ara, deu menys que quan governava el Partit Popular.

I, sense més assumptes que tractar, per Alcaldia-Presidència s'alça la sessió, a les vint-i-tres hores i vint minuts, de tot això s'estén la present acta, que firma el Sr. alcalde-president, amb mi el secretari, que en done fe.

L'ALCALDE

EL SECRETARI